

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กำธร สติกรกุล "จังหวัดพิจิตร" ท่องเที่ยวในประเทศไทย หน้า 567-568. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, (20 สิงหาคม 2517)
- ฉัตรชัย พงศ์ประยูร "ภูมิศาสตร์เชิงพฤติกรรม" แนวความคิดทางภูมิศาสตร์ หน้า 175-177. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (พ.ศ.2527)
- เชาว์ โรจนแสง "ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับระบบการตลาด" เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารการตลาด หน้า 85-87. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช, 2527
- เดาวัลย์ นันทากิจวัฒน์ "แนวคิดขั้นพื้นฐานของการจัดการ" หลักการจัดการ หน้า 1. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาฯ (4 เม.ย. 2520) (อัดสำเนาเย็บเล่ม)
- ธงชัย สันติวงษ์ "ศึกษาในเชิงของระบบและกระบวนการ" องค์การและการบริหาร หน้า 2, 89-94. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2530
- บัญญัติ จุลนาพันธ์ และคณะ "แรงจูงใจและพฤติกรรมของผู้บริโภค" หลักการตลาด หน้า 22-23. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด 2528
- ปัญญา ทันติยวงศ์ และพยุ่ง วานิชผล "องค์การในแบรระบบ" ทฤษฎีองค์การ หน้า 201-203 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาฯ (20 พฤษภาคม 2513) (อัดสำเนาเย็บเล่ม)
- พนา ทองมีอาคม "ส่วนผสมการตลาด" เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมศาสตร์การสื่อสาร หน้า 621-627. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529

- พนา ทองมีอาคม "พฤติกรรมผู้บริโภค" เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมศาสตร์การสื่อสาร
หน้า 628-632. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2529
- พยอม วงศ์สารศิริ "แนวคิดพื้นฐานด้านการจัดการ" ในองค์การและการจัดการ หน้า 45.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พรานนกการพิมพ์, 2531
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน รายงานการสัมมนาเรื่อง
วิดีโอในสภาพสังคมไทยปัจจุบัน กรุงเทพมหานคร : คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2527 : 10
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ "การวิเคราะห์ผู้บริโภค" เอกสารการสอนชุดวิชาการสร้างสรรค์ และผลิต
สิ่งโฆษณา. หน้า 127-152. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช 2530
- ระวีวรรณ ประกอบผล "เคเบิลทีวีกับนโยบายการสื่อสารของชาติ" "รายงานการประชุมทาง
วิชาการเกี่ยวกับปัญหาเคเบิลทีวีกับนโยบายการสื่อสารแห่งชาติ 2526. หน้า 3
ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526
- ระวัง เนตรโพธิ์แก้ว "ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการ" องค์การและการจัดการ
หน้า 21, 77-78. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร (20 พฤษภาคม 2528)
- วีระชัย ตันติวีระวิทยา ต้นตอหาความเป็นเลิศ ประบวนการจากบริษัทอเมริกันชั้นนำของโลก
กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ที่ หจก. เอช.เอน การพิมพ์ พ.ศ.2531
- วันทนีย์ ชูศิลป์ สถิติและการวิจัยเบื้องต้น กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรบัณฑิต
(พ.ศ.2527) : 7
- องอาจ ปทะวนิช และศิริ ภู่งษ์วัฒนา "สถาบันการตลาด" เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหาร
การตลาด หน้า 500-501. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช, 2527.

บทความ

กอง บรรณาธิการ "วดีโอ...มีเดียใหม่กับจุดออกทีวี โรงหนังจะไปรอดหรือ" คนโฆษณาปีที่ 1
ฉบับที่ 11, (กรกฎาคม 2529) : 13

ศิริชัย ศิริกายะ "การวิจัยเชิงคุณภาพ : การแสวงหาทิศทางใหม่ของนิเทศศาสตร์" วารสาร
นิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 7 (ฉบับภาคการศึกษา
ปลาย 2529) : 33

สามารถ ศรีจำนงค์ "ลักษณะของงานวิจัยเชิงคุณภาพ" วิจัยเชิงคุณภาพ (ศูนย์วิจัย มหาวิทยาลัย
ศิลปกรรม 2527) : 6

สัมพันธ์ หุ่นพยนต์ "กฎหมายลิขสิทธิ์กับธุรกิจวดีโอ" วารสารสื่อสารมวลชน ปีที่ 2 ฉบับที่ 1
(มิถุนายน-ตุลาคม 2526) : 32-38

สุกัญญา ตีระวนิช "การหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย" วิวัฒนาการสื่อสารมวลชนไทย
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ธันวาคม 2526) : 5, 140

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข "ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ" วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์ (มกราคม
2526) : 27

เอกสารอื่น ๆ

คนโฆษณา "อิทธิพลวดีโอ" ปีที่ 2 ฉบับที่ 11 (2527) : 13-20

ไทยรัฐ "กลุ่มต่อต้านวดีโอเถื่อนรุกหนัก" ปีที่ 34 ฉบับที่ 1104 (อังคารที่ 19 กันยายน
2532) : 10

ไทยรัฐ "ธุรกิจอิทธิพลในศูนย์วดีโอแทบใครได้-เสีย" ปีที่ 32 ฉบับที่ 11370 (พฤหัสบดี 9
มีนาคม 2532) : 14

ไทยรัฐ "เทปเถื่อนสิบล้านม้วนจะถูกลบทิ้ง" ปีที่ 31 ฉบับที่ 11177 (อังคารที่ 23 สิงหาคม
2531) : 21

- ไทยรัฐ "สืบสถาบันหนังไทยลงชั้นลุยวีดีโอผี" ปีที่ 32 ฉบับที่ 11647 (จันทร์ที่ 11 ธันวาคม 2532) : 13, 21
- แนวหน้า "พรบ.วีดีโอ ประกาศใช้แทบทุกม้วนผิดกฎหมาย" (วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2531) : 15
- ประชาชาติธุรกิจ "ยื่นหนังสือร้องรัฐมนตรีจัดการวีดีโอผีชั้นเด็ดขาด" ปีที่ 14 ฉบับที่ 20, 36 (1256). (พฤหัสบดีที่ 28 เสาร์ที่ 30 กันยายน 2532) : 46
- ผู้จัดการ "เมื่อ CVD เจอบวมเมอแรงกฎหมายเซ็นเซอร์" ปีที่ 6 ฉบับที่ 70 (กรกฎาคม 2532) : 8-12
- มีเดียโฆษณาและการตลาด "ธุรกิจบันเทิง" ฉบับที่ 29 (พฤศจิกายน 2529) : 91
- มติชน "เดือนกันยายนจัดการศูนย์เช่าชายวีดีโอเถื่อน" ปีที่ 11 ฉบับที่ 3830 (พุธที่ 31 สิงหาคม 2531) : 5
- มติชน "สทกรณวีดีโอขออีกครั้ง ชี้คนเล่นตายเซ็นเซอร์" ปีที่ 11 ฉบับที่ 3924 (เสาร์ที่ 3 ธันวาคม 2531) : 5
- โลตัส อีทีเทอร์ "พุลุยตลาดแมลงเทพ 500 ล้าน" วิดีโอรีวิว ปีที่ 2 ฉบับที่ 16 (พ.ศ.2527) : 36
- โลตัส อีทีเทอร์ "การปฏิวัติวีดีโอเทพ" วิดีโอรีวิว ปีที่ 3 ฉบับที่ 19 (พ.ศ.2527) : 26
- สำนักงานจังหวัดพิจิตร "ข้อราชการจังหวัดพิจิตร" (กุมภาพันธ์ 2531) : 1-36
- เส้นทางเศรษฐีรีวิว "ธุรกิจวีดีโอใกล้ถึงจุดอวสาน นักดูเบนเข็มวิ่งเข้าโรงหนัง" ปีที่ 7 ฉบับที่ 445 (จันทร์ที่ 14-20 สิงหาคม 2532) : 14
- สยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์ "เผยผลวิจัยจุฬาฯ ล่าสุดอีก 10 ปีข้างหน้า วีดีโอจะครองโลก" ปีที่ 34 ฉบับที่ 5 (วันอาทิตย์ที่ 19-25 กรกฎาคม 2530) : 41-42

วิภา ตูลยานนท์ "โครงการจัดตั้งหน่วยเทปโทรทัศน์เคลื่อนที่เพื่อการศึกษาออกโรงเรียน
สำหรับกรมการศึกษาออกโรงเรียน" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (พ.ศ.2524) :
118-119

วิทอง ตันกุลนินาท "แนวโน้มทางการตลาดของเทปบันทึกภาพ ขนาดครึ่งนิ้ว ในเขต กทม."
วิทยานิพนธ์ ปริญญาพาณิชย์ศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการตลาด บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (พ.ศ.2529) : 12, 43-45

บริษัทสามชัย จำกัด, เอกสารแค็ตตาล็อกวีดีโอเทปยี่ห้อ โชนี่ ประจำปี 1983-1984

บริษัทซีวแอนเนชั่นแนลเซอร์วิส จำกัด เอกสารแค็ตตาล็อกวีดีโอเทปยี่ห้อเนชั่นแนล
ประจำปี 1982

บริษัทไฟฟ้าฟิล์มแห่งประเทศไทย เอกสารแค็ตตาล็อกวีดีโอเทปยี่ห้อฟิล์ม ประจำปี 1985

บริษัท อี.ซี.เอส เอกสารแค็ตตาล็อกวีดีโอเทปยี่ห้อ เจวีซี. ประจำปี 198๐

สัมภาษณ์

ดวงศักดิ์ เข็มจินดา กรรมการผู้จัดการ บริษัท เคอะเบส อีเอฟ พี.เอส ที จำกัด สัมภาษณ์
27 เมษายน 2531.

เผด็จ หงษ์ฟ้า ประธานกรรมการ บริษัท ซีวีที จำกัด และนายกสมาคมวีดีโอเทปแห่งประเทศไทย
สัมภาษณ์ 25 ตุลาคม 2532

วิศาล ศิริเศรษฐนันท์ เจ้าของธุรกิจศูนย์วีดีโอเทป ห้างวีจิตรภัณฑ์ สัมภาษณ์ 14 เมษายน 2532

เจ้าหน้าที่กองทะเบียน กรมตำรวจ สัมภาษณ์ 13 กันยายน 2532

ภาษาอังกฤษหนังสือ

Fisher B. Aurbey Perspectives on human communication New York :
Macmillan Publishing Co., Inc. (1978)

Jarice Hanson, Understanding Video Volume 19. (Copyright 1987)
Sage publication, The publisher of professional social science,
Newbury park Beuerly Hills London, New Delhi

R. Rosenthal and L. Jacobson, Pygmalion in the Class Room, New York :
Holt Richard & Winston, 1968.

บทความ

Douglas A. Boyd and Joseph D. Straubhao "Developmental impact of the
home video cassette recorder on third world countries" Journal
of broadcasting & electronic media 1984 : 5-19

Mark R. Levy, "Home Video REcordes : A User Survey." Journal of
Communication Autum (1980) Volume 30, November 4.

ה'תשנ"ח

พระราชบัญญัติ

ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑

หรือมคัวย

พระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ ฯ

รวบรวมโดย

ร้อยตำรวจโท เสนีย์ร วิษัยลักษณ์

ป. มหาวิทยาลัยแห่งอุฬาลงกรณ์ ฯ เนติบัณฑิตไทย และรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต

กับ

พันตำรวจเอก สิบวงศ์ วิษัยลักษณ์

วิทยาศาสตร์บัณฑิตแห่งอุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และ

นิติศาสตร์บัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ยี่ติเวชช

หน้าพระบรมมหาราชวัง ข้างที่ทำการ ป.ท. หน้าพระลาน กรุงเทพมหานคร

พิมพ์จำหน่าย

สารบัญ

	หน้า
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑	๑
หมวด ๑ ลิขสิทธิ์	๕
หมวด ๒ การคุ้มครองลิขสิทธิ์	๖
หมวด ๓ อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์	๗
หมวด ๔ การละเมิดลิขสิทธิ์	๘
หมวด ๕ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์	๑๑
หมวด ๖ ลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ	๑๔
หมวด ๗ บทกำหนดโทษ	๑๔
บทเฉพาะกาล	๑๖
พระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ	
พ.ศ. ๒๕๒๖	๑๗

พระราชบัญญัติ

ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้สร้างสรรค์” หมายความว่า ผู้ทำหรือก่อให้เกิดงาน โดยความคิดริเริ่มของตนเอง

“งาน” หมายความว่า งานสร้างสรรค์ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ งานแพร่เสียง แพร่ภาพ หรืองานอื่นใด อันเป็นงานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลป์

“ลิขสิทธิ์” หมายความว่า สิทธิแต่ผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น

“วรรณกรรม” หมายความว่า งานนิพนธ์ที่ทำขึ้นทุกชนิด ไม่ว่าแสดงออกมาโดยวิธีหรือในรูปอย่างใด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปรากฏา เทศนา คำปราศรัย สุนทรพจน์ สิ่งบันทึกเสียง และหรือภาพอื่นๆ

“นาฏกรรม” หมายความว่า งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือการแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว และหมายความรวมถึงการแสดงโดยวิธีไม่ว่า

“ศิลปกรรม” หมายความว่า งานอันมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) งานจิตรกรรม ได้แก่งานสร้างสรรค์รูปทรงที่ประกอบด้วยเส้น แสง สี หรือสีอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ลงบนวัสดุอย่างเดียวหรือหลายอย่าง

(๒) งานประติมากรรม ได้แก่งานสร้างสรรค์รูปทรงที่เกี่ยวกับปริมาตรที่สัมผัสและจับต้องได้

(๓) งานภาพพิมพ์ ได้แก่งานสร้างสรรค์ภาพด้วยกรรมวิธีทางการพิมพ์ และหมายความรวมถึงแม่พิมพ์หรือแบบพิมพ์ที่ใช้ในการพิมพ์ด้วย

(๔) งานสถาปัตยกรรม ได้แก่งานออกแบบอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง งานออกแบบตกแต่งภายในหรือภายนอก ตลอดจนบริเวณของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง หรือการสร้างสรรค์หุ่นจำลองของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง

(๕) งานภาพถ่าย ได้แก่ งานสร้างสรรค์ภาพที่เกิดจากการใช้เครื่องมือบันทึกภาพโดยให้แสงผ่านเลนส์ไปยังฟิล์มหรือกระจก และล้างด้วยน้ำยาขจัดสิ่งสกปรกเฉพาะหรือด้วยกรรมวิธีใดๆ อันทำให้เกิดภาพขึ้นหรือการบันทึกภาพโดยเครื่องมือหรือวิธีการอย่างอื่น

(๖) งานภาพประกอบ แผนที่ โครงสร้าง ภาพร่าง หรืองานสร้างสรรค์รูปทรงสามมิติอันเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ หรือวิทยาศาสตร์

(๗) งานศิลปะประยุกต์ ได้แก่ งานที่ทำเองตาม (๑) ถึง (๖) อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกันไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น นอกเหนือจากการชื่นชมในคุณค่าของตัวงานดังกล่าวนั้น เช่น นำไปใช้สอย นำไปตกแต่งวัสดุหรือสิ่งของอันเป็นเครื่องใช้ หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้า

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมียุคค่าทางศิลปะหรือไม่ และให้รวมทั้งภาพถ่ายและแผนผังของงานดังกล่าวด้วย

“ดนตรีกรรม” หมายความว่า งานเกี่ยวกับเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อบรรเลง หรือขับร้องไม่ว่าจะมีคำร้องและหรือทำนอง และหมายความรวมถึงหนังสือเพลง โน้ตเพลง หรือแผนภูมิเพลงที่ได้แยกและเรียบเรียงเสียงประสานแล้ว

“โสตทัศนวัสดุ” หมายความว่า สิ่งบันทึกเสียง แผ่นเสียง แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งบันทึกเสียง และหรือภาพไว้ อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก ทั้งนี้ ไม่ว่าจะต้องใช้เครื่องมืออื่นช่วยด้วยหรือไม่

“ภาพยนตร์” หมายความว่า โสตทัศนวัสดุอันประกอบด้วยลำดับของภาพไม่ว่าจะมีเสียงประกอบด้วยหรือไม่ โดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะอย่างไร เพื่อให้สามารถใช้ซ้ำได้อีก

(๑) นำออกฉายได้อย่างภาพยนตร์ หรือ

(๒) สำหรับบันทึกลงในวัสดุอื่นเพื่อนำออกฉายได้อย่างภาพยนตร์

“งานแพร่เสียงแพร่ภาพ” หมายความว่า งานที่นำออกสู่สาธารณชนโดยการแพร่เสียงทางวิทยุกระจายเสียง การแพร่เสียงและหรือภาพทางวิทยุโทรทัศน์หรือโดยวิธีอย่างอื่นอันคล้ายคลึงกัน

“ทำซ้ำ” หมายความว่า รวมถึง คัดลอกไม่ว่าโดยวิธีใดๆ เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับ จากสำเนา หรือจากการโฆษณาในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“ดัดแปลง” หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปแบบ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม หรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม หมายความว่า รวมถึง แปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปวรรณกรรม หรือรวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับนาฏกรรม หมายความว่า รวมถึง เปลี่ยนงานที่มีใช้นาฏกรรมให้เป็นนาฏกรรม หรือเปลี่ยนนาฏกรรมให้เป็นงานที่มีใช้นาฏกรรม ทั้งนี้ไม่ว่าในภาษาเดิมหรือต่างภาษากัน

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับศิลปกรรม หมายความว่า รวมถึง เปลี่ยนงานที่เป็นรูปสองมิติหรือสามมิติ ให้เป็นรูปสามมิติหรือสองมิติ - หรือทำหุ่นจำลองจากงานต้นฉบับ

(๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับดนตรีกรรม หมายความว่า รวมถึง จัดลำดับเรียบเรียงเสียงประสานหรือเปลี่ยนคำร้องหรือทำนองใหม่

“โฆษณา” หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชนโดยการแสดง การบรรยาย การสวด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและหรือภาพ การก่อสร้าง การจำหน่ายหรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัติ

หมวด ๑

ลิขสิทธิ์

มาตรา ๖ ให้ผู้สร้างสรรค์เป็นผู้ลิขสิทธิ์ในงานที่ตนได้สร้างสรรค์ขึ้นภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ยังไม่ได้มีการโฆษณา งาน ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้สัญชาติไทยหรืออยู่ในราชอาณาจักรตลอดเวลาหรือเป็นส่วนใหญ่ในการสร้างสรรค์งานนั้น

(๒) ในกรณีที่ได้มีการโฆษณางานแล้ว การโฆษณางานนั้นในครั้งแรกได้กระทำขึ้นในราชอาณาจักร หรือผู้สร้างสรรค์เป็นผู้ลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน (๑) ในขณะที่โฆษณางานครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้สัญชาติไทย ถ้าผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล นิติบุคคลนั้นต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

การโฆษณาตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) หมายความว่า การนำเสนอจำลองของงานไม่ว่าในรูปหรือลักษณะอย่างใดที่กระทำด้วยความยินยอมของผู้สร้างสรรค์ออกจำหน่าย โดยนำเสนอจำลองนั้นมีปรากฏต่อสาธารณชนเป็นจำนวนมากพอสมควรตามสภาพของงานนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่หมายความรวมถึงการแสดงหรือทำให้ปรากฏซึ่งนาฏกรรม ดนตรีกรรมหรือภาพยนตร์ การบรรยายหรือการแสดงปาฐกถา ซึ่งวรรณกรรม การแพร่เสียงแพร่ภาพเกี่ยวกับงานใด การนำศิลปกรรมออกแสดง และการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม

มาตรา ๗ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นในฐานะพนักงานหรือลูกจ้าง ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ให้ลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นของผู้สร้างสรรค์ แต่นายจ้างมีสิทธินำงานนั้นออกโฆษณาได้ตามที่บัญญัติประสงค์แห่งการจ้างแรงงานนั้น

มาตรา ๘ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการรับจ้างบุคคลอื่น ให้ผู้ว่าจ้างเป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานนั้น เว้นแต่ผู้สร้างสรรค์และผู้ว่าจ้างจะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๙ งานใดมีลักษณะเป็นการนำเอางานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มาดัดแปลงโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้ผู้ที่ได้ดัดแปลงนั้นมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในงานของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกดัดแปลง

มาตรา ๑๐ งานใดมีลักษณะเป็นการนำเอางานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มารวบรวมหรือประกอบเข้ากันโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้ผู้ที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันนั้นมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในงานของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกนำมารวบรวมหรือประกอบเข้ากัน

มาตรา ๑๑ ให้นำมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การมีลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอันใดของรัฐหรือของท้องถิ่นข่อมมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมของตน เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด ๒

การคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๒ เจ้าของลิขสิทธิ์ข่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) นำออกโฆษณา

ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนถึงแก่ความตายก่อนที่ได้มีการโฆษณา
งานนั้นให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมีอยู่เป็นเวลาห้าสิบนับแต่ได้มีการโฆษณา

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบนับแต่
ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดัง-
กล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๑๗ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น โดย
ผู้สร้างสรรค์ใช้นามแฝง หรือไม่ปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค์ ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิ-
บบนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดัง-
กล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ให้นำมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับกับโคบอลต์

มาตรา ๑๘ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย ทัศนศาสตร์ ภาพยนตร์ หรืองาน
แพร่เสียงแพร่ภาพ ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้
มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิ-
บบนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๑๙ ลิขสิทธิ์ในงานศิลปะประยุกต์ให้มียุทธศาสตร์ห้าสิบห้าสิบนับแต่
ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้
ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบห้าสิบนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๐ ลิขสิทธิ์ในงานที่ผู้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือ
ในความควบคุมตามมาตรา ๑๒ ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้น
ขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็น
เวลาห้าสิบนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๑ การโฆษณางานตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙
หรือมาตรา ๒๐ อันเป็นการเริ่มต้นอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หมายความว่า การนำ
งานออกโฆษณาโดยความยินยอมของเจ้าของลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๒ เมื่ออายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ครบกำหนดในปีใด ถ้าวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่ตรงกับวันสิ้นปีปฏิทิน หรือในกรณีที่ไม้อาจทราบวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่แน่นอน ให้ลิขสิทธิ์ยังคงมีอยู่ต่อไปจนถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีนั้น

มาตรา ๒๓ การนำงานใดๆ อันมีลิขสิทธิ์ออกโฆษณาภายหลังจากที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์สิ้นสุดลง ไม่ก่อให้เกิดลิขสิทธิ์ในงานนั้นๆ ขึ้นใหม่

หมวด ๔

การละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๔ การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้แก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติคน ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

(๑) ทำซ้ำ หรือคิดแปลง

(๒) นำออกโฆษณาโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๒๕ การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้แก่โสดทศนวิสด์ หรือภาพยนตร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติคน ทั้งนี้ ไม่ว่าในส่วนที่เป็นเสียงและหรือภาพให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

(๑) ทำซ้ำ หรือคิดแปลง

(๒) นำออกโฆษณาโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๒๖ การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้แก่งานแพร่เสียงแพร่ภาพ อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติคน ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

(๑) การจัดทำภาพยนตร์ โสดทศนวิสด์ หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๒) แพร่เสียงแพร่ภาพซ้ำ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๓) จัดให้ประชาชนฟังและหรือชมงานแพร่เสียงแพร่ภาพ โดยเรียกเก็บเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นในทางการค้า

มาตรา ๒๗ ผู้ใดรู้อยู่แล้วว่างานใดได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น
กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่งานนั้นดังต่อไปนี้

- (๑) ขาย ให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือเสนอขาย เสนอให้เช่า หรือเสนอ
ให้เช่าซื้อ
- (๒) นำออกโฆษณา
- (๓) แจกจ่ายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของ
ลิขสิทธิ์
- (๔) นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการใด ๆ นอกจากเพื่อใช้
เป็นการส่วนตัว ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย

มาตรา ๒๘ ในคดีละเมิดลิขสิทธิ์ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่างานที่มีการพ้อง
ร้องในคดีเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์
ในงานดังกล่าว เว้นแต่จำเลยจะโต้แย้งว่าไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือโต้แย้ง
สิทธิ์ของโจทก์

งานใดมีชื่อหรือสงฆ์ใช้แทนชื่อของบุคคลใดที่อ้างว่าตนเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์
แสดงไว้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลชงเป็นเจ้าของชื่อหรือสงฆ์ใช้แทนชอนั้นเป็น
ผู้สร้างสรรค์

งานใดไม่มีชื่อหรือสงฆ์ใช้แทนชื่อแสดงไว้ หรือมีชื่อหรือสงฆ์ใช้แทนชื่อ
แสดงไว้ แต่มิได้อ้างว่าเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ และมีชื่อหรือสงฆ์ใดที่ใช้แทนชื่อของ
บุคคลอื่นซึ่งอ้างว่าเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณาแสดงไว้ ให้
สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลชงเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณานั้น
เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์เมื่อพ้นกำหนดสามนับแต่วัน
ที่เจ้าของลิขสิทธิ์รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้กระทำละเมิด แต่ทงนี้ ต้องไม่เกินสาม
นับแต่วันที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์

หมวด ๕

ข้อกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๐ การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากมีวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) วิจัยหรือศึกษา
- (๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลในครอบครัวหรือญาติมิตร
- (๓) ศึกษา วิจัย หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- (๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชน โดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- (๕) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว
- (๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏโดยผู้สอน เพื่อประโยชน์ในการสอนของตน
- (๗) คัดลอก ทำสำเนา ดัดแปลงบางส่วนของงาน หรือคัดลอกหรือทำบทสรุปโดยผู้สอนหรือสถาบันศึกษา ตามความเหมาะสมและความจำเป็นเพื่อแจกจ่ายหรือจำหน่ายแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนหรือในสถาบันศึกษา แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการจัดทำขึ้นหรือดำเนินการเพื่อหากำไร และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เกินความสมควร โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมแก่สังคมในการให้ประโยชน์แก่เจ้าของลิขสิทธิ์กับความจำเป็นทางการศึกษาของประชาชนด้วย
- (๘) นำงานนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

มาตรา ๓๑ การกล่าว กัด ลอก เลียน หรืออ้างอิงงานบางตอนตามสมควร จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติฯ โดยมีการระบุถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ในงานนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๒ สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติฯ

(๑) ข่าวประจำวัน และข้อเท็จจริงต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสาร อันมิใช่งานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลป์

(๒) รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย

(๓) ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบ ของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอันใดของรัฐหรือของท้องถิ่น

(๔) คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ

(๕) คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่างๆ ตาม (๑) ถึง (๔) ที่กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอันใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น

มาตรา ๓๓ การทำซ้ำโดยบรรณารักษ์ของห้องสมุด งานอันมีลิขสิทธิ์ ตามพระราชบัญญัติฯ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หากการทำซ้ำนั้นมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การทำซ้ำเพื่อใช้ในห้องสมุดหรือให้แก่ห้องสมุดอื่น

(๒) การทำซ้ำงานบางตอนตามสมควรให้แก่บุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ ในการวิจัยหรือการศึกษา

จำนวนที่ทำซ้ำตาม (๑) และ (๒) ต้องไม่เกินจำนวนที่จำเป็น โดยคำนึงถึง ความเหมาะสมด้วย

มาตรา ๓๔ การนำวัสดุที่ค้นคว้า หรือภาพยนตร์ ออกโฆษณาตามความ เหมาะสมโดยมิได้จัดทำขึ้นหรือดำเนินการเพื่อกำไรเนื่องจากการจัดพิมพ์การโฆษณา นั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การนำออกให้ฟังหรือชมเพื่อความบันเทิง สำหรับประชาชนผู้ใช้บริการในสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม สถานที่พักแรม สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่ขนส่งหรือยานพาหนะ

(๒) การนำออกให้ฟังหรือชมเพื่อความบันเทิง โดยสมาคม มูลนิธิ หรือองค์การอนามวิเทศประสงคเพื่อการสาธารณกุศล การศึกษา การศาสนา หรือการสังคมสงเคราะห์

มาตรา ๓๕ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การก่อสร้าง การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์ การแพร่ภาพ หรือการกระทำใด ๆ ทำนองเดียวกันนี้ ซึ่งศิลปกรรมใดอันตั้งเปิดเผยประจำอยู่ในที่สาธารณะ นอกจากงานสถาปัตยกรรม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๓๖ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพในงานสถาปัตยกรรมใดมิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานสถาปัตยกรรมนั้น

มาตรา ๓๗ การถ่ายภาพหรือการถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานใด ๆ อันมีศิลปกรรมใดรวมอยู่เป็นส่วนประกอบด้วย มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๓๘ ในกรณีลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมใดมิบุคคลอื่นนอกจากผู้สร้างสรรค์เป็นเจ้าของอยู่ด้วย การที่ผู้สร้างสรรค์คนเดียวกันได้ทำศิลปกรรมนอกในภายหลัง ในลักษณะที่เป็นการทำซ้ำบางส่วนกับศิลปกรรมเดิม หรือใช้แบบพิมพ์ ภาพร่าง แผนผัง แบบจำลอง หรือข้อมูลที่ได้จากการศึกษาที่ใช้ในการทำศิลปกรรมเดิม ถ้าปรากฏว่าผู้สร้างสรรค์มิได้ทำซ้ำหรือลอกแบบในส่วนอันเป็นสาระสำคัญของศิลปกรรมเดิม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๓๙ อาคารใดเป็นงานสถาปัตยกรรมอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ การบูรณะอาคารนั้นในรูปแบบเดิม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่อวชแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในภาพยนตร์ใดสิ้นสุดลงแล้ว มิให้ถือว่าการนำภาพยนตร์นั้นออกโฆษณาเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสคทัศนวัสดุหรืองานที่ใช้จัดทำภาพยนตร์นั้น

มาตรา ๔๑ การทำซ้ำให้แก่บุคคลใดๆ เพื่อประโยชน์ของทางราชการ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่หรือตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

หมวด ๖

ลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ

มาตรา ๔๒ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามกฎหมายของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย และกฎหมายของประเทศนั้นได้ให้ความคุ้มครองเช่นเดียวกันแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของภาคีอื่น ๆ แห่งอนุสัญญาดังกล่าว หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิกอยู่ด้วย ย่อมได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือนและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๕ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ อีก ให้วางโทษทวน

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่มีบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้น ได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๔๗ บรรดาสิ่งใดที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และยังเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ให้ตกเป็นของเจ้าของกรรมสิทธิ์ ส่วนสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๔๘ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๔๙ ค่าปรับที่ชำระตามคำพิพากษา ให้จ่ายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เป็นจำนวนกึ่งหนึ่ง แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งสำหรับส่วนที่เกินจำนวนเงินค่าปรับที่เจ้าของลิขสิทธิ์ได้รับแล้วนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๐ งานอันมีลิขสิทธิ์อยู่แล้วตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรม
และศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับ
การคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

งานที่ได้จัดทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไม่มีลิขสิทธิ์ตาม
พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ แต่เป็นงาน
ที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราช
บัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
นายกรัฐมนตรี

(๔๕ ร.จ. ๒๒ ตอนที่ ๑๔๓ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๒๑)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติ
คุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว
บทบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์จึงล้าสมัยและไม่ให้ความคุ้มครองได้กว้างขวาง
เพียงพอ นอกจากนั้น อัตราโทษที่กำหนดไว้เดิมก็ต่ำมากทำให้มีการละเมิดกฎหมายอยู่เสมอ
สมควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเงื่อนไขเพื่อกู้ยืมครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๖

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเงื่อนไขเพื่อกู้ยืมครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเพื่อกู้ยืมครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“อนุสัญญา” หมายความว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม ทำ ณ กรุงเบอร์ลิน เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๘๖ ซึ่งได้แก้ไข ณ กรุงเบอร์ลิน เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๐๘ และสำเร็จบริบูรณ์ด้วยโปรโตคอลเพิ่มเติม ลงนาม ณ กรุงเบอร์ลิน เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๑๔

“ประเทศที่กีดกันงาน” หมายความว่า

(๑) ประเทศที่ผู้สร้างสรรค์มีสัญชาติหรือเป็นคนในบังคับ หรือมีถิ่นที่อยู่ ทงน ตลอดระยะเวลาหรือเป็นส่วนใหญ่ในการสร้างสรรค์งานนั้น ถ้างานนั้นเป็นงานที่ยังไม่ได้โฆษณา

(๒) ประเทศที่ได้โฆษณางานนั้นเป็นครั้งแรก ถ้างานนั้นเป็นงานที่ได้โฆษณาแล้ว

(๓) ประเทศที่กฎหมายบัญญัติอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ไว้สั้นที่สุด ถ้างานนั้นเป็นงานที่ได้โฆษณาพร้อมกันในหลายประเทศที่เป็นภาคแห่งอนุสัญญา หรือ

(๔) ประเทศที่เป็นภาคแห่งอนุสัญญา ถ้างานนั้นเป็นงานที่ได้โฆษณาพร้อมกันในประเทศที่มีได้เป็นภาคแห่งอนุสัญญาและในประเทศที่เป็นภาคแห่งอนุสัญญา

มาตรา ๔ งานอันมีลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศย่อมได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่งานนั้นยังไม่ได้โฆษณา ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้สัญชาติหรือเป็นคนในบังคับของประเทศที่เป็นภาคแห่งอนุสัญญา หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศที่เป็นภาคแห่งอนุสัญญา ทั้งนี้ ตลอดระยะเวลาหรือเป็นส่วนใหญ่ในการสร้างสรรค์งานนั้น

ในกรณีที่ได้โฆษณาแล้ว การโฆษณาต้องกระทำเป็นครั้งแรกในประเทศที่เป็นภาคแห่งอนุสัญญา

(๒) งานนั้นจะต้องเป็นงานที่เป็นไปคามเงื่อนไข และวิธีการซึ่งกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ของประเทศที่เกิดแห่งงานนั้นกำหนดไว้ด้วย

มาตรา ๕ ลิขสิทธิ์ในงานตามมาตรา ๔ ให้มีอายุแห่งการคุ้มครองตามที่กฎหมายของประเทศที่เกิดแห่งงานนั้นกำหนดไว้ แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินกว่าอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

ในกรณีที่ เป็นวรรณกรรมหรือนาฏกรรม ถ้าเจ้าของลิขสิทธิ์มิได้จัดทำหรืออนุญาตให้ผู้อื่นจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทย และโฆษณาคำแปลนั้นในราชอาณาจักรภายในสิบนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่ได้มีการโฆษณาวรรณกรรมหรือนาฏกรรม

ดังกล่าวเป็นครั้งแรก ให้ถือว่าสิทธิจะห้ามมิให้ทำซ้ำหรือคิดแปลง หรือโฆษณา
ซึ่งคำแปลในราชอาณาจักรเป็นอันสิ้นสุดลง

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุสานนท์

นายกรัฐมนตรี

(๑๐๐ ร.จ. ๑๐ ตอนที่ ๑๕ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ บัญญัติให้ความคุ้มครองแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามกฎหมายของประเทศไทยที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย และกฎหมายของประเทศไทยนั้นได้ให้ความคุ้มครองเช่นเดียวกันแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของภาคีอื่น ๆ แห่งอนุสัญญาดังกล่าว หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิกอยู่ด้วย ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา และโดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม ทำ ณ กรุงเบอร์ลิน เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๘๖ ซึ่งได้แก้ไข ณ กรุงเบอร์ลิน เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๐๘ และสำเร็จบริบูรณ์ด้วยโปรโตคอลเพิ่มเติมลงนาม ณ กรุงเบอร์ลิน เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๑๕ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ เป็นต้นมา สมควรกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศเพื่อให้การเป็นไปตามมาตรา ๔๒ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชบัญญัติ

ควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

พร้อมด้วย

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

รวบรวมโดย

ร้อยตำรวจโท เติญชร วิชัยลักษณ์

ป. แพรยศศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์ฯ เนติบัณฑิตไทย และรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต

กับ

พันตำรวจเอก สืบวงศ์ วิชัยลักษณ์

วิทยาศาสตร์บัณฑิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และ

นิติศาสตร์บัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ยี่สิบเอ็ด

หน้าพระบรมหาราชวัง วันที่ทำการ ป.ท. หน้าพระลาน กรุงเทพมหานคร

พิมพ์จำหน่าย

สารบัญ

หน้า

พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์

พ.ศ. ๒๕๓๐

กฎกระทรวง

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ๗ ว่าด้วยการขออนุญาต
กิจการให้เช่าแลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์	๑๓
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ๗ ว่าด้วยค่าธรรมเนียม	๑๔
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ๗ ว่าด้วยเทปหรือวัสดุ
โทรทัศน์ที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับ แห่ง พ.ร.บ. ควบคุมกิจการเทปและวัสดุ
โทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐	๑๕
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ๗ ว่าด้วยเทปหรือวัสดุ
โทรทัศน์ที่ผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๖ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของ
ตนได้ จะต้องมีการแสดงตราและหมายเลขรหัส	๑๖
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ๗ ว่าด้วยการขั่นค่าขอ
ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์
ของคุณ	๑๗
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ๗ ว่าด้วยสถานที่ให้
บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๑๑ หรือ มาตรา ๑๔
หรือ มาตรา ๑๗	๑๘
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ๗ ว่าด้วยบัตรประจำตัว
นายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่	๑๙

(ข)

หน้า

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

- ระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบ
ในทะเบียนหรือวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๑ . ๕๐
- ระเบียบว่าด้วยการมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดลงนามขอ
รับรองความถูกต้องของการอัดหรือการบันทึกสำเนาหรือเทปวัสดุโทรทัศน์
พ.ศ. ๒๕๓๑ ๕๒
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดวันไชยบังคับ พ.ร.บ. ควบคุม
กิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ๕๕
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องแต่งตั้งนายทะเบียนเจ้าพนักงาน
ผู้ตรวจ และพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. ควบคุมกิจการเทปและวัสดุ
โทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ๕๖

พระราชบัญญัติ

ควบคุมกิจการแทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๘๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการแทปและวัสดุโทรทัศน์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมกิจการแทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่มาตรา ๑๐ ให้มีผลใช้บังคับในวันรัฐธรรมนูญ ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา แต่ต้องไม่เกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นใด ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้ว
ในพระราชบัญญัตินี้ หรือขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราช
บัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ” หมายความว่า

(๑) วัสดุที่เคลือบด้วยสารแม่เหล็กหรือสารอนินทรีย์ซึ่งได้บันทึกภาพหรือ
ถ่ายทอดภาพโดยการเปลี่ยนสัญญาณเป็นกระแสไฟฟ้าหรือ

(๒) วัสดุอย่างอนินทรีย์ซึ่งได้กักถ่าย อัด หรือกระทำด้วยวิธีใดๆ ให้
เป็นเรื่องเหตุการณ์ รูป ข้อความ หรือเกมการเล่น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎ
กระทรวง

โดยวัสดุดังกล่าวสามารถจัดถ่ายทอดออกเป็นภาพหรือเสียง หรือทั้งภาพ
และเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไปด้วยเครื่องเทปโทรทัศน์หรือเครื่องถ่ายทอดวัสดุ
โทรทัศน์ เครื่องฉายภาพ หรือเครื่องกลไกอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

“ สถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ” หมายความว่า สถานที่ใดๆ
รวมทั้งสถานทภายในอาคารหรือบ้านพาหนะซึ่ง

(๑) จัดฉายหรือให้บริการโดยแสดงภาพและหรือเสียงด้วยเทปหรือ
วัสดุโทรทัศน์ โดยการเก็บค่าดูหรือโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการในกิจการ
ของผู้จัดฉายหรือผู้ให้บริการในสถานทนั้นหรือในยานพาหนะนั้น หรือโดยการได้รับ
ประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น เช่น การกีดค่าบริการในรูปของค่าธรรมเนียมสมาชิก
หรือค่าบำรุง หรือ

(๒) ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์โดยการจัดส่งไปทางสายหรือทาง
วิธีการอื่นใดที่ให้ผลในลักษณะเดียวกันไปยังผู้รับบริการหลายรายที่อยู่ภายในอาคาร
เดียวกันหรือในบริเวณเดียวกัน เช่น อาคารชุด โรงแรม โรงพยาบาล ทั้งนี้
มิได้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

“หมายเลขรหัส” หมายความว่า หมายเลขรหัสที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจ กำหนดสำหรับแทปหรือวัสดุโทรทศน์ที่ได้ผ่านการพิจารณาและให้ความเห็นชอบแล้ว และให้หมายความรวมถึงหมายเลขรหัสของจังหวัดในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด ให้ต้องมีหมายเลขรหัสของจังหวัดด้วย

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียน ประจำจังหวัดแล้วแต่กรณี ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานผู้ตรวจ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจ พิจารณาแทปหรือวัสดุโทรทศน์ตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่

(๑) แทปหรือวัสดุโทรทศน์ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่จัดทำ ขึ้นเพื่อเป็นการเผยแพร่หรือส่งเสริมกิจการและการดำเนินงานของส่วนราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจนั้น

(๒) แทปหรือวัสดุโทรทศน์ที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย ด้วยประการใด ๆ ซึ่งแทปหรือวัสดุโทรทศน์ โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้ประโยชน์ คอบแทนด้วยการกีดค่าบริการในรูปของค่าธรรมเนียมสมาชิกหรือด้วยวิธีการอื่นใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ นอกจากกรณีที่ได้รับยกเว้นตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีได้ตามมาตรา ๒๕ ภายในกำหนดสามวันนับแต่วัน ได้รับคำสั่งของนายทะเบียน

มาตรา ๗ ผู้ที่จะขออนุญาตดำเนินกิจการตามมาตรา ๖ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๓) เป็นผู้ประกอบอาชีพเป็นที่เชื่อถือ โดยแสดงหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของนายทะเบียนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๘ วรรคสอง
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่มีบุคคลเป็นหรืออนุญาต กรรมการ ผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๘ การขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๖ สำหรับในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนกลาง สำหรับจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนประจำจังหวัด

การขออนุญาต การอนุญาต และแบบใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอนุญาต กฎกระทรวงดังกล่าวจะกำหนดให้ผู้ขออนุญาตต้องมีหนังสือรับรองจากบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นที่เชื่อถือได้ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง และหรือจะกำหนดให้แสดงหลักฐานการเสถียรทางการเงินโดยบุคคลธรรมดาเพื่อประกอบการพิจารณาของนายทะเบียนก็ได้

ในการอนุญาต นายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ ตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามก็ได้

เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนกลางเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัดสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๙ ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย
ซึ่งเทพ หรือวัสดุโทรทัศน์ให้ใช้ได้สองฉบับแต่วันออกใบอนุญาต

ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสีย
ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุและเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้
จนกว่านายทะเบียนจะไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ เทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ จะมีไว้
ในสถานที่ประกอบกิจการของตนได้ จะต้องเป็นเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ภาพและ
เสียงของเรื่องได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้
ตรวจตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ หรือต้องเป็นเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ผู้รับรอง
สำเนาตามมาตรา ๑๖ แล้วเท่านั้น และเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวจะต้องมีการ
แสดงตรา หมายเลขรหัส และรายละเอียดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ การตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบในเทพหรือวัสดุโทรทัศน์
ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งประสงค์จะให้เจ้าพนักงาน
ผู้ตรวจทำการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ของตน
ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจความหลักเกณฑ์ หรือวิธีการและส่งมอบเอกสารประ-
กอบการพิจารณาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง พร้อมทั้งมอบสำเนาเทพหรือวัสดุ
โทรทัศน์ซึ่งมีภาพและเสียงอย่างเดียวกันให้กับเจ้าพนักงานผู้ตรวจสองสำเนา

เทพหรือวัสดุโทรทัศน์แต่ละเรื่องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็น
ชอบตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจให้หมายเลขรหัสประจำเทพหรือวัสดุ
โทรทัศน์ และประทับหมายเลขรหัสลงบนเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ลงไว้ทั้งสองสำเนา

และส่งคืนให้ผู้ยื่นคำขอหนึ่งสำเนา และเก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่ง
สำเนา และในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจเห็นเป็นการสมควรอาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอออก
หรือบันทึกคำบอกแจ้งว่าแทปหรือวัสดุโทรทศน์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาของ
เจ้าพนักงานผู้ตรวจไว้บนแทปหรือวัสดุโทรทศน์ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในกรณีที่ปรากฏว่าแทปหรือวัสดุโทรทศน์ที่มีผู้ยื่นคำขอให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจ
ทำการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความ
เห็นชอบมาแล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจคืนสำเนาแทปหรือวัสดุโทรทศน์ให้แก่ผู้ยื่น
คำขอ

ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจดำเนินการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบในแทป
หรือวัสดุโทรทศน์ตามที่มีผู้ยื่นคำขอให้ตรวจพิจารณาโดยเร็ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ให้นายทะเบียนกลางมีอำนาจกำหนดให้แทปหรือวัสดุโทรทศน์ประเภทหนึ่ง
ประเภทใดที่ผู้ยื่นคำขอได้รับการยกเว้นไม่ต้องมอบสำเนาแทปหรือวัสดุโทรทศน์หนึ่ง
สำเนาไว้ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจเก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบก็ได้

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่สถานที่ประกอบกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาตตาม
มาตรา ๖ อยู่ในท้องที่จังหวัดอื่นซึ่งมิได้อยู่ในเขตท้องที่ของเจ้าพนักงานผู้ตรวจ หรือ
ในกรณีที่เป็นการประกอบกิจการของสาขาในจังหวัดอื่นของผู้ได้รับใบอนุญาต และ
แทปหรือวัสดุโทรทศน์ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงาน
ผู้ตรวจแล้ว แต่ยังมีได้มีหมายเลขรหัสของจังหวัดนั้น ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่น
คำขอต่อนายทะเบียนประจำจังหวัดเพื่อให้กำหนดหมายเลขรหัสประจำแทปหรือวัสดุ
โทรทศน์ พร้อมทั้งมอบสำเนาแทปหรือวัสดุโทรทศน์ซึ่งมีภาพและเสียงอย่างเดียวกัน
ให้แก่นายทะเบียนประจำจังหวัดสองสำเนา

เมื่อนายทะเบียนประจำจังหวัดได้รับคำขอแล้ว ให้นายทะเบียนประจำจังหวัด ออกหมายเลขรหัสของท้องที่จังหวัดนั้นพร้อมทั้งประทับหมายเลขรหัสประจำท้องที่ ลงบนเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ทั้งสองสำเนาและส่งคืนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหนึ่งสำเนา และให้นายทะเบียนเก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งสำเนา และให้นำความ ในมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่นำมาขอให้ตรวจพิจารณาและให้ความ เห็นชอบตามมาตรา ๑๑ นั้น ถ้าเจ้าพนักงานผู้ตรวจเห็นว่ากรรมวิธีในครอบครอง ซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ให้ เจ้าพนักงานผู้ตรวจมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอลบหรือคัดลอกเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ได้ ตามเงื่อนไขที่กำหนด หรือยึดไว้หรือทำลายเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวได้ตามที่ เห็นสมควร

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ทำการบันทึกบทพากย์ หรืออักษรแสดงข้อความใด ๆ ลงบนเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ เว้นแต่จะเป็นเทปหรือ วัสดุโทรทัศน์ที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจ แล้ว และบทพากย์หรืออักษรแสดงข้อความดังกล่าวจะต้องผ่านการพิจารณาและได้ รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจก่อน

เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ได้บันทึกบทพากย์หรืออักษรแสดงข้อ- ความใด ๆ ลงบนเทปหรือวัสดุโทรทัศน์แล้ว ให้ส่งมอบสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ดังกล่าวให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจหนึ่งสำเนาเพื่อตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบ และเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานตรวจสอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวง มหาดไทยกำหนด

ให้นายทะเบียนกลางมีอำนาจกำหนดให้เทปหรือวัสดุโทรทัศน์เรื่องหนึ่งเรื่อง ใดหรือประเภทหนึ่งประเภทใด ทำการบันทึกบทพากย์หรืออักษรแสดงข้อความใด ๆ

ได้โดยแท้หรือวัสดุโทรทัศน์นั้นไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจมาก่อนก็ได้ ในกรณีนี้ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการขอใหม่ การตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๑๔ การโฆษณาสินค้าหรือบริการในแท้หรือวัสดุโทรทัศน์ที่จะนำมาขอให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบตามพระราชบัญญัติ จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ การตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบของเจ้าพนักงานผู้ตรวจ ตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๔ บ่อมไม่คุ้มครองผู้ใดยื่นคำขอตรวจพิจารณาให้ต้องพ้นจากความรับผิดในทางแพ่ง หรือทางอาญาหรือจากการกระทำอันต้องรับผิดตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ อาจอัดสำเนาแท้หรือวัสดุ โทรทัศน์ที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจ ตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๔ ไว้เพื่อการประกอบกิจการของคนได้ โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) คัดอัดหรือบันทึกสำเนาแท้หรือวัสดุโทรทัศน์ให้ตรงตามต้นฉบับแท้หรือวัสดุโทรทัศน์ทั้งภาพและเสียง และคำบอกแจ้งว่าแท้หรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาแล้ว ถ้ามี

(๒) ต้องรับรองสำเนาแท้หรือวัสดุโทรทัศน์ด้วยการลงลายมือชื่อของผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ลงไว้บนแท้หรือวัสดุโทรทัศน์ที่ตนเองได้อัดสำเนา พร้อมทั้งแสดงหมายเลขรหัสและรายละเอียดประจำแท้ หรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวตามวิธีการที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ อาจมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคล ใดลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของการอัดหรือการบันทึกสำเนาแท้หรือวัสดุโทรทัศน์แทนตนได้ โดยขออนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจหรือนายทะเบียนประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี การขออนุญาตให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ลงนามเมื่อขอตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ขออนุญาตตามมาตรา ๘ และในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องรับผิดชอบร่วมกันกับผู้ได้รับมอบหมาย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าคนได้ใช้ความระมัดระวังความสมควรแล้ว

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนจัดพิมพ์ทะเบียนเกี่ยวกับทะเบียนหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้มีการตรวจพิจารณา และให้ความเห็นชอบตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถูกต้องอยู่เสมอ โดยให้มีหมายเลขรหัสตลอดจนรายละเอียดต่าง ๆ ตามความจำเป็น ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๒๐ เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่จะนำมาฉายหรือให้บริการในสถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ จะต้องเป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ หรือเป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ผู้รับรองสำเนาตามมาตรา ๑๗ แล้วเท่านั้น เว้นแต่สถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวจะได้รับยกเว้นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

การฉายหรือการให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ในสถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์จะต้องกระทำในวันและเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่อนุญาต การขออนุญาต การอนุญาตและแบบใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยจะขออนุญาตไว้โดยมีกำหนดเป็นประจำปีก็ได้ แต่ห้ามมิให้อนุญาตเกินครั้งละหกเดือน

มาตรา ๒๑ การประกาศหรือโฆษณาฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ จะต้องประกาศหรือโฆษณาโดยมีหมายเลขรหัสของเทปหรือวัสดุโทรทัศน์กำกับไว้ด้วยทุกครั้ง

มาตรา ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในสถานที่ประกอบกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาต

มาตรา ๒๓ ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขอรับใบแทนใบอนุญาตจากนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ นายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจ และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ของผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อตรวจสอบทะเบียนหรือวัสดุโทรทัศน์หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวกับทะเบียนหรือวัสดุโทรทัศน์หรือตรวจสอบการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

(๒) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทำการตรวจค้น บัด อยุคทะเบียนหรือวัสดุโทรทัศน์หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวกับทะเบียนหรือวัสดุโทรทัศน์ ตลอดจนทำลายทะเบียนหรือวัสดุโทรทัศน์ที่การรวมไว้ในครอบครองเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

(๓) สั่งให้หยุดขายหรือให้บริการ และหรือสั่งให้หยุดหรือระงับการประกาศหรือโฆษณาซึ่งทะเบียนหรือวัสดุโทรทัศน์ได้ทันทีเมื่อปรากฏว่า

(ก) การขายหรือให้บริการทะเบียนหรือวัสดุโทรทัศน์ได้กระทำโดยฝ่าฝืนกฎหมาย

(ข) ทะเบียนหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ถ่วงขายหรือให้บริการหรือกำลังจะขายหรือจะให้บริการ ไม่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบโดยเจ้าพนักงานผู้ตรวจ หรือทะเบียนหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวไม่มีการแสดงตรา หมายเลข รหัส หรือรายละเอียดโดยถูกต้องตามกฎหมาย

(ค) การขายหรือให้บริการได้กระทำผิดไปจากที่ได้รับอนุญาต

(ง) การประกาศหรือการโฆษณาการขายหรือการให้บริการแก่
หรือวัสดุโทรทัศน์ได้กระทำโดยฝ่าฝืนกฎหมาย

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ นายทะเบียนเจ้าพนักงาน
ผู้ตรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัว ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้นายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจและ
พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๗ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ หรือ
เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่
กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๘ วรรคสาม นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบ
อนุญาตการประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายซึ่งแท่งหรือวัสดุโทรทัศน์ได้

ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ตามมาตรา ๒๕ ภายใน
กำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์ไม่เป็นการ
ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน เว้นแต่รัฐมนตรีจะสั่งให้ทุเลาได้

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจไม่ให้ความเห็นชอบในการตรวจ
พิจารณาแท่งหรือวัสดุโทรทัศน์ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ หรือในกรณีที่พนักงาน
งานเจ้าหน้าที่ไม่อนุญาตให้มีการขายหรือให้บริการแก่หรือวัสดุโทรทัศน์ตามมาตรา
๒๐ ผู้ยื่นคำขอมีสหสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อนายทะเบียนได้ภายในกำหนดสามสิบวัน
นับแต่วันทราบคำสั่ง และให้นายทะเบียนพิจารณาสั่งการและแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ
โดยเร็ว ทั้งนี้ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยกำหนด

ผู้ยื่นคำขอมีสหสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีได้ตามมาตรา ๒๕
ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของนายทะเบียน

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ โดยจะวินิจฉัยชี้ขาด ขึ้น กลับหรือแก้ไข คำสั่งของนายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตามที่เห็นสมควร และให้แจ้งคำวินิจฉัยให้นายทะเบียนเจ้าพนักงานผู้ตรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๐ เมื่อรัฐมนตรีเห็นว่าการฉ้อหรือการให้บริการเท็จหรือวัสดุโทรทัศน์ในสถานที่ให้บริการเท็จหรือวัสดุโทรทัศน์ใดมีลักษณะเป็นการบ่อนทำลายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งมิให้มีการให้บริการเท็จหรือวัสดุโทรทัศน์ในสถานที่ให้บริการเท็จหรือวัสดุโทรทัศน์นั้นเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา ๓๑ รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ห้ามการนำเข้าหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเทพหรือวัสดุโทรทัศน์อันมีลักษณะเป็นการบ่อนทำลายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ ในการประกาศดังกล่าวให้ระบุชื่อเรื่อง และรายละเอียดอย่างอื่นเกี่ยวกับลักษณะของเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าว ไว้ในประกาศตามสมควร

ชื่อเรื่องตามประกาศในวรรคหนึ่ง ถือเป็นเพียงส่วนประกอบของการกำหนดลักษณะเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวเท่านั้น และในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อเรื่อง ไม่ว่าจะด้วยประการใด ๆ ก็ให้ถือว่าเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้ประกาศห้ามการนำเข้าหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือมิไว้ในกรอบรองตามที่ได้ประกาศไว้

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยคนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๓๓ ผู้ประกอบกิจการจะต้องรับผิดชอบในการกระทำหรือองค์วนการกระทำอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ว่าการกระทำนั้นจะเป็นการกระทำหรือองค์วนการกระทำของตัวแทน ลูกจ้างหรือคนงานของตน เว้นแต่ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำหรือองค์วนการกระทำของตัวแทน ลูกจ้างหรือคนงานดังกล่าวเป็นการสุจริตซึ่งตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้ โดยคนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

มาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗ หากผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตดำเนินการต่อไปหลังจากที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตแล้วต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ผู้ใด

(๑) มีเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ ซึ่งมีได้ผ่านการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบโดยเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ หรือมิได้มีผู้รับรองสำเนาตามมาตรา ๑๗ หรือ

(๒) มีเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่มีการแก้ไขดัดแปลงหรือเพิ่มเติมให้ผิดไปจากที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบโดยเจ้าพนักงานผู้ตรวจ

ไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เพื่อประโยชน์ความ (๑) ให้ถือว่าบรรดาเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ซึ่งมีอยู่ในสถานที่ใกล้เคียงกับสถานที่ประกอบกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาต และมีพฤติการณ์ที่พิสูจน์

ให้เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตได้ใช้หรือสามารถใช้เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการ
ของคน เป็นเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตมีอยู่ในสถานที่ประกอบกิจการ
ของคน

มาตรา ๓๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งเทพ
หรือวัสดุโทรทัศน์ซึ่งมิได้มีการแสดงตรา หมายเลขรหัสและรายละเอียดตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต
ตามมาตรา ๘ วรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจกำหนด
ตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ เจ้าของหรือผู้จัดการสถานที่ให้บริการเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ผู้ใด
ฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือ
ปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนเจ้าพนักงาน
ผู้ตรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติราชการตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ
ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายซึ่งเทพ
หรือวัสดุโทรทัศน์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ อยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับ และเป็นผู้มีคุณสมบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งประสงค์จะประกอบ

กิจการดังกล่าวต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสามสิบ-
วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ดำเนินการต่อไป
ได้จนกว่าจะได้รับแจ้งว่าอนุญาตหรือไม่

มาตรา ๔๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ
นี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจ และพนักงานเจ้าหน้าที่
ที่โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกิน
อัตราที่พระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุสานนท์

นายกรัฐมนตรี

(๑๐๔ ร.จ. ๒๔ ตอนที่ ๒๗๐ (ฉบับพิเศษ แขนงราชกิจจานุเบกษา) ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๐)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่าปัจจุบัน
นี้ได้มีการบริการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายเตปและวัสดุโทรทัศน์ กับมีการจัดฉายหรือ
ให้บริการเกี่ยวกับเตปหรือวัสดุโทรทัศน์แพร่หลายทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด
ซึ่งเตปและวัสดุโทรทัศน์เหล่านั้นไม่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องจาก
ไม่ใช่ภาพยนตร์ตามความหมายของพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ การที่ไม่
มีบทบัญญัติของกฎหมายควบคุมกิจการดังกล่าว ย่อมก่อให้เกิดผลเสียหายแก่เยาวชนและศีล-
ธรรมอันดีของประชาชนทั้งยังอาจกระทบกระเทือนถึงความมั่นคงของรัฐอีกด้วย ในการนี้
จำเป็นต้องมีกฎหมายควบคุมการค้าและกิจการเกี่ยวกับเตปและวัสดุโทรทัศน์ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่าย
 ช่งเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
 ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตมีสาขาเพื่อประกอบกิจการใน
 จังหวัดอื่นนอกจากเขตท้องที่ของเจ้าพนักงานผู้ตรวจให้
 คัดค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้น สาขาละ ๕๐๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตให้เช่าหรือให้บริการช่งเทพหรือวัสดุ
 โทรทัศน์ ฉบับละ ๕๐๐ บาท
- (๓) การตรวจพิจารณาเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ ม้วนหรือชั้นละ ๑๐๐ บาท
- (๔) การตรวจพิจารณาบทพากย์สำหรับเทพหรือ
 วัสดุโทรทัศน์ตาม (๓) ม้วนหรือชั้นละ ๑๐๐ บาท
- (๕) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๕๐ บาท
- (๖) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม
 ใบอนุญาตประเภทนั้นๆ แต่ละฉบับ

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๓๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเช่าและวัสดุโทรทัศน์

พ.ศ. ๒๕๓๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ และ
มาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเช่าและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือ
จำหน่ายซึ่งเช่าหรือวัสดุโทรทัศน์ ให้ยื่นคำขอตามแบบ ทท. ๑ ตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ พร้อมกับการยื่นคำขอตามข้อ ๑ ให้ยื่นเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

คือ

(๑) ในกรณีผู้ขออนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาหรือรูปถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นซึ่ง
ใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนได้

(ข) สำเนาหรือรูปถ่ายทะเบียนบ้าน

(ค) ป้ายวงรีรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔x๖ เซน-
ติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนสองรูป

(ง) หนังสือรับรองจากข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๔ หรือเทียบเท่า
ขึ้นไปว่าเป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่มี ความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม
อันดี และประกอบอาชีพเป็นที่เชื่อถือได้

(จ) หลักฐานการเสียภาษีเงินได้ (ถ้ามี) และหลักฐานการเสีย
ภาษีการค้า (ถ้ามี)

(ฉ) ซอและแผนผังแสดงที่ตั้งสถานที่ประกอบกิจการให้เช่า
แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายซึ่งเช่าหรือวัสดุโทรทัศน์

(ข) คำรับรองว่าผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประกอบกิจการที่ขออนุญาต
ตนเอง

(ซ) ในกรณีผู้ขออนุญาตได้รับใบทะเบียนการค้าและใบทะเบียน
พาณิชย์แล้ว ให้ยื่นสำเนาหรือรูปถ่ายใบทะเบียนการค้าและใบทะเบียนพาณิชย์ด้วย

(๒) ในกรณีผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล

(ก) สำเนาหรือรูปถ่ายใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนของนิติ-
บุคคล

(ข) สำเนาหรือรูปถ่ายหนังสือรับรองจากนายทะเบียนของนิติ-
บุคคลนั้น ๆ แสดงวัตถุประสงค์และผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ขออนุญาต ซึ่ง
ออกมาแล้วไม่เกินหกเดือน

(ค) เอกสารตาม (๑) (จ) (ฉ) (ช) และ (ซ)

(ง) เอกสารตาม (๑) (ก) (ข) (ค) และ (ง) ของผู้จัดการ
ของนิติบุคคลหรือผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำขอ
แทนนิติบุคคล

ข้อ ๓ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอตามข้อ ๑ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน
ตามข้อ ๒ แล้วให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอให้แล้วเสร็จภายในกำหนดสามสิบวัน
นับแต่วันได้รับคำขอและเอกสารหลักฐานครบถ้วน และให้แจ้งผลการพิจารณาว่า
อนุญาตหรือไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบโดยไม่มีชักช้า

ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายซึ่งเทพหรือวัสดุ
โทรทัศน์ ให้ใช้แบบ ทท. ๒ ทำขงกฎกระทรวงนี้

ในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายเทพ
หรือวัสดุโทรทัศน์ นายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควร เพื่อให้
ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติก็ได้

ข้อ ๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่าย
 ซิงเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ผู้ใด ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอก่อนใบ
 อนุญาตสนอายุตามแบบ ทท. ๓ ทำขกฏกระทรวงน

ข้อ ๕ พร้อมกับการยื่นคำขอตามข้อ ๔ ให้ยื่นเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้
 ด้วย

(๑) ในกรณีผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา

(ก) ใบอนุญาตฉบับปัจจุบันหรือรูปถ่ายใบอนุญาตฉบับปัจจุบัน

(ข) เอกสารตามข้อ ๒ (๑) (ก) และ (ข)

(ค) หลักฐานการเสถียรทางการเงินได้และหลักฐานการเสถียรการ

ค้าของผู้ได้รับใบอนุญาต

(ง) สำเนาหรือรูปถ่ายใบทะเบียนการค้าและใบทะเบียนพาณิชย์

(๒) ในกรณีผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล

(ก) เอกสารตามข้อ ๒ (๒) (ข)

(ข) เอกสารตามข้อ ๒ (๑) (ก) และ (ข) ของผู้จัดการของ
 นิติบุคคลหรือผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำขอแทน
 นิติบุคคล

(ค) เอกสารตาม (๑) (ก) (ค) และ (ง)

เมื่อนายทะเบียนอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ออกใบอนุญาตประ-
 กอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายซิงเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ให้ตามแบบ
 ทท. ๒

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตให้ฉายหรือให้บริการ ซิงเทปหรือวัสดุ
 โทรทัศน์ให้ยื่นคำขอตามแบบ ทท. ๕ ทำขกฏกระทรวงน

ข้อ ๗ พร้อมกับการยื่นคำขอตามข้อ ๖ ให้ยื่นเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้
 ด้วย

(๑) ในกรณีผู้ขออนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา

(ก) เอกสารตามข้อ ๒ (๑) (ก) (ข) (ค) และ (ง)

(ข) ชื่อและลักษณะของสถานที่ฉายหรือให้บริการเทปหรือ
วีซีดีโทรทัศน์ หากเป็นอาคารใหม่แผนผังแสดงที่ตั้งสถานที่ฉายหรือให้บริการเทป
หรือวีซีดีโทรทัศน์ด้วย

(๒) ในกรณีผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล

(ก) เอกสารตามข้อ ๒ (๒) (ก) และ (ข)

(ข) เอกสารตามข้อ ๒ (๑) (ก) (ข) (ค) และ (ง) ของผู้
จัดการของนิติบุคคลหรือผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อใน
คำขอแทนนิติบุคคล

(ค) เอกสารตาม (๑) (ข)

ข้อ ๔ ในอนุญาตให้ฉายหรือให้บริการซึ่งเทปหรือวีซีดีโทรทัศน์ให้ใช้แบบ
ทท. ๕ ทำขกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๕ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบแทนใบอนุญาตตามข้อ ๓ ข้อ ๕ หรือข้อ ๕
ซึ่งสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ใดรับใบอนุญาตยื่นคำขอตามแบบ ทท. ๖
ทำขกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยเอกสารที่ระบุไว้ในแบบ ทท. ๖

ใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบใบอนุญาตนั้นๆ และมีข้อความว่า “ใบแทน”
ด้วยหมึกสีแดงกำกับไว้ตรงมุมบนด้านขวา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

พลเอก ประจวบ สุนทราภรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๑๐๕ ฎ.จ. ๑ ตอนที่ ๑๑๗ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑)

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควร กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต การอนุญาต แบบใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ และสำหรับการขายหรือการให้บริการซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ และโดยที่มาตรา ๘ มาตรา ๘ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๓ บัญญัติให้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในเรื่องดังกล่าวต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ทท. ๑

เลขรับที่.....
วันที่.....
ผู้รับคำขอ.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำขออนุญาต

ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....

(๑) เป็นบุคคลธรรมดา อายุ.....ปี สัญชาติ.....บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่.....หอบครอง (ระบุ).....เลขที่.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....อาชีพ.....ขอสำนักงาน.....

(๒) เป็นนิติบุคคลประเภท.....
 ความกฎหมายของประเทศ.....จดทะเบียนเมื่อ.....
 เลขทะเบียน.....มีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....
 ตรอก/ซอย.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
 เลขหมายโทรศัพท์.....โดยมี.....ตำแหน่ง.....
 เป็นผู้มาแจ้งลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล อายุ.....ปี สัญชาติ.....
 บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่.....หรือบัตรอื่น (ระบุ).....
 เลขที่.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....
 ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....

๒. ข้าพเจ้าขออนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายซึ่ง
 เหมหรือวัสดุโทรทัศน์ โดยมีสถานที่ประกอบการขอ.....
 ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
 หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....
 รายละเอียดเกี่ยวกับอัตราค่าบริการ.....

๓. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

(๑) ข้าพเจ้ามีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุม
 กิจการเหมและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ในกรณีผู้ขออนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา

(๒) กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของ
 นิติบุคคล มีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเหมและ
 วัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ในกรณีผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล

๔. พร้อมกับคำขอ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วย คือ
- (๑) ในกรณีผู้ขออนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา
 - (ก) สำเนาหรือรูปถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นซึ่งใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนได้
 - (ข) สำเนาหรือรูปถ่ายทะเบียนบ้าน
 - (ค) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔x๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนสองรูป
 - (ง) หนังสือรับรองจากข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๔ หรือเทียบเท่าขึ้นไปว่าเป็นผู้มีความประพฤติ ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และประกอบอาชีพเบ็ดเตล็ดได้
 - (จ) หลักฐานการเสียบางเงินได้ (ถ้ามี)
 - (ฉ) หลักฐานการเสียบางการค้า (ถ้ามี)
 - (ช) ขอและแผนผังแสดงที่ตั้งสถานที่ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายซึ่งแถบหรือวัสดุโทรทัศน์
 - (ซ) คำรับรองว่าผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประกอบกิจการที่ขออนุญาตตนเอง
 - (ฌ) สำเนาหรือรูปถ่ายใบทะเบียนการค้า (ถ้ามี)
 - (ญ) สำเนาหรือรูปถ่ายใบทะเบียนพาณิชย์ (ถ้ามี)
 - (๒) ในกรณีผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล
 - (ก) สำเนาหรือรูปถ่ายใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนของนิติบุคคล
 - (ข) สำเนาหรือรูปถ่ายหนังสือรับรองจากนายทะเบียนของนิติบุคคลนั้นๆ แสดงวัตถุประสงค์และผู้มีอำนาจลงชื่อนิติบุคคลผู้ขออนุญาต ซึ่งออกมาแล้วไม่เกินหกเดือน

- (ก) หลักฐานการเสียบภาษีเงินได้ (ถ้ามี)
- (ง) หลักฐานการเสียบภาษีการค้า (ถ้ามี)
- (จ) ข้อและแผนผังแสดงที่ตั้งสถานที่ประกอบกิจการให้เช่า
แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายเชิงเทปหรือวัสดุโทรทัศน์
- (ฉ) คำรับรองว่าผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประกอบกิจการที่ขออนุญาต
ตนเอง
- (ช) สำเนาหรือรูปถ่ายใบทะเบียนการค้า (ถ้ามี)
- (ซ) สำเนาหรือรูปถ่ายใบทะเบียนพาณิชย์ (ถ้ามี)
- (ฅ) สำเนาหรือรูปถ่ายบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นซึ่ง
ใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนได้ของผู้ลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล
- (ญ) สำเนาหรือรูปถ่ายทะเบียนบ้านของผู้ลงลายมือชื่อในคำขอ
แทนนิติบุคคล
- (ฎ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔x๖ เซน-
ติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนสองรูป ของผู้ลงลายมือชื่อในคำขอ
แทนนิติบุคคล
- (ฏ) หนังสือรับรองจากข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๔ หรือเทียบเท่า
ขึ้นไปว่าผู้ลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล เป็นผู้มีคุณสมบัติ ไม่มีความ
ประพฤติก่อมลพิษหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และประกอบอาชีพเป็นทนายหรือได้

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย / ในช่อง หน้าข้อความที่ต้องการ

ทท. ๒

ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่าย
สิ่งพิมพ์หรือวัสดุโทรทัศน์

ใบอนุญาตเลขที่...../.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการพิมพ์และ
วัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ นายทะเบียน อนุญาตให้

อยู่ที่.....

ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายสิ่งพิมพ์หรือวัสดุโทรทัศน์ได้โดยมี
สถานที่ประกอบกิจการชื่อ.....
ตั้งอยู่ที่.....

ในการอนุญาต นายทะเบียนกำหนดเงื่อนไขไว้ ดังนี้.....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

ใบอนุญาตสิ้นสุดในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ให้ไว้ ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลากมือชื่อ).....

นายทะเบียน.....

ผู้อนุญาต

111.๓

เลขรับที่.....
วันที่.....
ผู้รับคำขอ.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้ออก)

คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า
แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายสิ่งพิมพ์หรือวัสดุโทรทัศน์

เลขที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....

(๑) เป็นบุคคลธรรมดา อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....

(๒) เป็นนิติบุคคลประเภท.....มีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....

โดยมี.....ตำแหน่ง.....เป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อ

ในคำขอแทนนิติบุคคล อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....

๒. ข้าพเจ้าเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือ
จำหน่ายสิ่งพิมพ์หรือวัสดุโทรทัศน์ ใบอนุญาตเลขที่...../.....

ออกให้ ณ วันที่.....พ.ศ.....ใบอนุญาตสมบูรณ์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อนุญาตให้แก่.....

๓. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า
แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายขงเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ต่อไป

๔. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วย คือ

- (๑) ในกรณีผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา
- (ก) ใบอนุญาตฉบับปัจจุบันหรือรูปถ่ายใบอนุญาตฉบับปัจจุบัน
- (ข) สำเนาหรือรูปถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นซึ่งใช้

แทนบัตรประจำตัวประชาชน

- (ค) สำเนาหรือรูปถ่ายทะเบียนบ้าน
- (ง) หลักฐานการเสียภาษีเงินได้และหลักฐานการเสียภาษีการค้า

ของผู้ได้รับอนุญาต

- (จ) สำเนาหรือรูปถ่ายใบทะเบียนการค้าและใบทะเบียนพาณิชย์

(๕) ในกรณีผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล

(ก) สำเนาหรือรูปถ่ายหนังสือรับรองจากนายทะเบียนของนิติบุคคล
กลั่นั้นๆ แสดงวัตถุประสงค์และผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต
ซึ่งออกมาแล้วไม่เกินหกเดือน

(ข) สำเนาหรือรูปถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นซึ่งใช้
แทนบัตรประจำตัวประชาชนได้ของผู้ลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล

(ค) สำเนาหรือรูปถ่ายทะเบียนบ้านของผู้ลงลายมือชื่อในคำขอ
แทนนิติบุคคล

(ง) ใบอนุญาตฉบับปัจจุบันหรือรูปถ่ายใบอนุญาตฉบับปัจจุบัน

(จ) หลักฐานการเสียภาษีเงินได้และหลักฐานการเสียภาษีการค้า
ของผู้ได้รับใบอนุญาต

(ฉ) สำเนาหรือรูปถ่ายใบทะเบียนการค้าและใบทะเบียนพาณิชย์
(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย / ในช่อง หน้าข้อความที่ต้องการ

ทท. ๔

เลขรับที่.....
วันที่.....
ผู้รับคำขอ.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำขออนุญาตให้ลาหรือให้บริการชงเทปหรือวัสดุโทรทัศน์

เขชนท.....

วท.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ขาพเจ้า.....

(๑) เป็นบุคคลธรรมดา อายุ.....ปี สัญชาติ.....

บัตรประจำตัวประชาชนเลขท.....หรือบัตรอื่น (ระบุ).....

เลขท.....เกิดวันที่.....พ.ศ.....อยู่บ้านเลขท.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ท.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....อาชีพ.....

ชื่อสำนักงาน.....

(๒) เป็นนิติบุคคลประเภท.....

ตามกฎหมายของประเทศ.....จดทะเบียนเมื่อ.....

เลขทะเบียน.....มีสำนักงานตั้งอยู่เลขท.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....รหัสไปรษณีย์.....

เลขหมายโทรศัพท์.....โดยมี.....

ตำแหน่ง.....เป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อในคำขอแทน

นิติบุคคล อายุ.....ปี สัญชาติ.....บัตรประจำตัวประชาชนเลขท.....

หรือบัตรอื่น (ระบุ).....เลขท.....อยู่บ้านเลขท.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....

๒. ข้าพเจ้าขออนุญาตให้ฉายหรือให้บริการขงเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ในสถาน
ที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ โดยมีลักษณะของสถานที่ฉายหรือให้บริการเทป-
หรือวัสดุโทรทัศน์ดังนี้.....

ชื่อ.....ตั้งอยู่เลขที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....ลักษณะ
ของการฉายหรือให้บริการ (บรรยาย).....
โดยประสงค์จะฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ในวันและเวลาดังนี้.....

รายละเอียดเกี่ยวกับค่าบริการ.....

- ๓. พร้อมกับคำขอ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วย คือ
 - (๑) ในกรณีผู้ขออนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา
 - (ก) สำเนาหรือรูปถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นซึ่งใช้
แทนบัตรประจำตัวประชาชนได้
 - (ข) สำเนาหรือรูปถ่ายทะเบียนบ้าน
 - (ค) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔x๖ เซนติ-
เมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนสองรูป
 - (ง) หนังสือรับรองจากข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๔ หรือ เทียบเท่าขึ้นไป
ว่าเป็นผู้มีความประพฤติ ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม
อันดี และประกอบอาชีพเป็นทนายหรือได้

(จ) ชื่อและลักษณะของสถานที่ขายหรือให้บริการเทปหรือวีซีดี โทรทัศน์ หากเป็นอาคารใหม่แผนผังแสดงที่ตั้งสถานที่ขายหรือให้บริการเทปหรือวีซีดีโทรทัศน์ด้วย

(๒) ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล

(ก) สำเนาหรือรูปถ่ายใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนของนิติบุคคล

(ข) สำเนาหรือรูปถ่ายหนังสือรับรองจากนายทะเบียนของนิติบุคคลนั้นๆ แสดงวัตถุประสงค์ และผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ขออนุญาต ซึ่งออกมาแล้วไม่เกินหกเดือน

(ค) สำเนาหรือรูปถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นซึ่งใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนได้ของผู้ลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล

(ง) สำเนาหรือรูปถ่ายทะเบียนบ้านของผู้ลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล

(จ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔×๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนสองรูป ของผู้ลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล

(ฉ) หนังสือรับรองจากข้าราชการระดับ ๔ หรือเทียบเท่าขึ้นไปว่าผู้ลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคลเป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่มี ความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และประกอบอาชีพเป็นที่ยอมรับได้

(ช) ชื่อและลักษณะของสถานที่ขายหรือให้บริการเทปหรือวีซีดี โทรทัศน์ หากเป็นอาคารใหม่แผนผังแสดงที่ตั้งสถานที่ขายหรือให้บริการเทปหรือวีซีดีโทรทัศน์ด้วย

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่ต้องการ

กท. ๕

ใบอนุญาตให้ฉายหรือให้บริการ
ซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์

ใบอนุญาตเลขที่...../.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทป
และวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ อนุญาตให้

ที่อยู่.....

ฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ในสถานที่ฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุ
โทรทัศน์ได้ โดยมีลักษณะของสถานที่ฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังนี้

ชื่อ.....

ตั้งอยู่ที่.....

โดยกำหนดให้ฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ในวันและเวลาดังนี้

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

ใบอนุญาตสนอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ให้ไว้ ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ).....

พนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้อนุญาต

ทท. ๖

เลขรับที่.....
วันที่.....
ผู้รับคำขอ.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้ออก)

คำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....

(๑) เป็นบุคคลรวมคำ อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....

(๒) เป็นนิติบุคคลประเภท.....

มีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....

โดยมี.....ตำแหน่ง.....

เป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล อายุ.....ปี อยู่บ้าน

เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

เลขหมายโทรศัพท์.....

๒. ข้าพเจ้าประสงค์จะขอรับใบแทนใบอนุญาต

(๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่าย
ซึ่งเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกให้ ณ วันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....ใบอนุญาตสันอายุวันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....อนุญาตให้แก่.....

(๒) ใบอนุญาตให้ฉายหรือให้บริการซึ่งเทพหรือวัสดุโทรทัศน์
ใบอนุญาตเลขที่...../.....ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....ใบอนุญาตสันอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
อนุญาตให้แก่.....

๓. เหตุที่ขอรับใบแทนใบอนุญาต.....

๔. พร้อมกับคำขอม ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยคือ

(๑) ใบรับแจ้งความของสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตนั้น
สูญหายกรณีใบอนุญาตนั้นสูญหาย

(๒) ใบอนุญาตคาม ๒ (๑) หรือ ๒ (๒) แล้วแต่กรณี กรณี
ใบอนุญาตนั้นชำรุดในสาระสำคัญ

(๓) ภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นซึ่งใช้แทนบัตร
ประจำตัวประชาชนได้ของผู้ยื่นคำขอ หรือผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติ
บุคคลแล้วแต่กรณี

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ใส่ช่อง หน้าข้อความที่ต้องการ

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการแท็บและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการแท็บและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

- (๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายซึ่งแท็บหรือวัสดุโทรทัศน์ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตมีสาขาเพื่อประกอบกิจการ
ในจังหวัดอื่นนอกจากเขตท้องที่ของเจ้าพนักงาน
ผู้ตรวจให้กีดค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้น สาขาละ ๒๕๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตให้ฉายหรือให้บริการซึ่งแท็บ
หรือวัสดุโทรทัศน์ ฉบับละ ๒๕๐ บาท
- (๓) การตรวจพิจารณาแท็บหรือวัสดุโทรทัศน์
ม้วนหรือชนละ ๕๐ บาท
- (๔) การตรวจพิจารณาบทพากย์ สำหรับแท็บ
หรือวัสดุโทรทัศน์ตาม (๓) ม้วนหรือชนละ ๕๐ บาท
- (๕) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๒๕ บาท
- (๖) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๑๐๕ ร.จ. ๗ ตอนที่ ๑๑๗ (ฉบับพิเศษ แผนกราชการ) ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการแทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการแทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๒) และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการแทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

แทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการแทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นแทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในสถานศึกษานั้น ๆ

(๒) เป็นแทปหรือวัสดุโทรทัศน์เกี่ยวกับการรักษาประเภท หรือ

(๓) เป็นแทปหรือวัสดุโทรทัศน์เกี่ยวกับการเสนอข่าวสารที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๑๐๕ ร.จ. ๑๐ ตอนที่ ๑๑๗ (ฉบับพิเศษ แผนกพระราชกิจจา) ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการแทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติให้แทปหรือวัสดุ

โทรทัศน์ที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวต้องมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ สมควรกำหนดลักษณะเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๖ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนได้ จะต้องมีการแสดงตรา และหมายเลขรหัส ดังต่อไปนี้

(๑) ตรา ให้มีลักษณะเป็นรูปวงรี ภายในตรามีข้อความว่า "อนุญาต" และชื่อของจังหวัดที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจประจำอยู่ โดยมีชนิดและการใช้ ดังนี้

ตราชนิดที่หนึ่ง ขนาดส่วนกว้าง ๑ เซนติเมตร ส่วนยาว ๒ เซนติเมตร ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจใช้ประทับลงบนฉลากซึ่งจะติดไว้บนคลับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์

ตราชนิดที่สอง ขนาดส่วนกว้าง ๑๐ เซนติเมตร ส่วนยาว ๑๖ เซนติเมตร ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจใช้อัดหรือบันทึกลงในเนื้อเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ตอนต้น ตอนกลาง และตอนปลายของเทปหรือวัสดุโทรทัศน์โดยใช้วิธีการถ่ายด้วยกล้องถ่ายภาพหรือวัสดุโทรทัศน์หรือวิธีอื่นใด เพื่อให้ปรากฏเห็นเป็นภาพเมื่อได้ฉายเทปหรือวัสดุโทรทัศน์นั้น

(๒) หมายเลขรหัส ประกอบด้วยตัวอักษรย่อของแต่ละจังหวัดและหมายเลขเรียงตามลำดับ โดยเริ่มตั้งแต่หมายเลขหนึ่งเป็นต้นไป ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจใช้ประทับลงบนฉลากแล้วติดไว้บนคลับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ และให้อัดหรือบันทึกลงในเนื้อเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ด้วยเช่นเดียวกับตราชนิดที่สอง เว้นแต่

ในการนี้การแสดงผลหมายเลขรหัสสำหรับเขตท้องที่จังหวัดขอนแก่นซึ่งมีเขตท้องที่ของเจ้าพนักงานผู้ตรวจ ให้นำทะเบียนประจำจังหวัดนั้นประทับลงฉลากแล้วติดไว้บนคัตีบ เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ โดยไม่ต้องอัดหรือบันทึกลงบนเนื้อเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ด้วย
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๑๐๕ ร.จ. ๑๓ ตอนที่ ๑๑๗ (ฉบับพิเศษ แผนกราชการ) ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติให้เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๖ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนได้ จะต้องมีการแสดงตราและหมายเลขรหัสตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการแสดงตราและหมายเลขรหัสดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๑.)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจทำการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ของตน ให้ยื่นคำขอตามแบบ ทท. ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจ ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีผู้ยื่นคำขอมูลีมาเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครให้ยื่น ณ กองทะเบียน กรมตำรวจ

(๒) ในกรณีผู้ยื่นคำขอมุมงุ้มล้ำเนาอยู่ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กองกำกับการค้าตรวจจังหวัด

ข้อ ๒ พร้อมกับการยื่นคำขอตามข้อ ๑ ให้ผู้ยื่นคำขอยื่นเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ในกรณีผู้ยื่นคำขอเป็นบุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาหรือรูปถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นซึ่งใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนได้

(ข) สำเนาหรือรูปถ่ายทะเบียนบ้าน

(ค) สำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์จำนวนสองสำเนา

(ง) ในกรณีที่แบบเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่จัดทำหรือสร้างในต่างประเทศให้ยื่นหนังสือยินยอมจากผู้จัดทำหรือผู้สร้าง หรือเจ้าของสิทธิในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ในต่างประเทศ ให้ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้มีสิทธิในการเผยแพร่เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ในประเทศไทย หลักฐานการขอเทปหรือวัสดุโทรทัศน์จากท้องตลาดทั่วไปในต่างประเทศ หรือหลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายโดยประการอื่นอย่างใดอย่างหนึ่ง

(จ) ในกรณีที่แบบเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่จัดทำหรือสร้างในต่างประเทศให้ยื่นหลักฐานการแนะนำเข้าของกรมศุลกากรซึ่งแสดงว่าได้นำเทปหรือวัสดุโทรทัศน์เข้ามาในราชอาณาจักรโดยถูกต้อง

(๒) ในกรณีผู้ยื่นคำขอเป็นนิติบุคคล

(ก) สำเนาหรือรูปถ่ายใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนของนิติ

บุคคล

(ข) สำเนาหรือรูปถ่ายหนังสือรับรองจากนายทะเบียนของนิติบุคคลนั้น ๆ แสดงวัตถุประสงค์และผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคล ซึ่งออกให้ไม่เกินหกเดือน

(ก) สำเนาหรือรูปถ่ายบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นซึ่ง
ใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนได้ของผู้ลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล

(ง) สำเนาหรือรูปถ่ายทะเบียนบ้านของผู้ลงลายมือชื่อในคำขอ
แทนนิติบุคคล

(จ) เอกสารตาม (๑) (ก) (ง) และ (จ)

ข้อ ๓ การโฆษณาสินค้าหรือบริการในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่จะนำมาขอ
ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจ ตรวจสอบพิจารณาและให้ความเห็นชอบตามข้อ ๑ ต้อง

(๑) ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือ
ไม่ก่อให้เกิดการแตกแยกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ

(๒) ไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกหวาดเสียวหรือตกใจแก่ผู้ชม

(๓) การโฆษณาอาหารและยา ต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะ-
กรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ก่อน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๑๐๕ ร.จ. ๑๖ ตอนที่ ๑๑๗ (ฉบับพิเศษ แผนกราชกิจจา) ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๑ วรรค
หนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติให้
การยื่นคำขอและการส่งมอบเอกสารประกอบการพิจารณาต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจเพื่อการตรวจ
พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือวิธี-
การตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และโดยที่ มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว
บัญญัติให้การโฆษณาสินค้าหรือบริการในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่จะนำมาขอให้เจ้าพนักงาน
ผู้ตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวง สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตาม มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง และ
หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามมาตรา ๑๕ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ทท. ๗

เลขที่.....
วันที่.....
ผู้รับคำขอ.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำขอให้ตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเขตหรือวัสดุโทรทัศน์

เขชนท.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....

(๑) เป็นบุคคลธรรมดา อายุ.....ปี สัญชาติ.....

บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่.....หรือบัตรอื่น (ระบุ).....

เลขที่.....ภาควันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อยู่บ้านเลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....อาชีพ.....

ชื่อสำนักงาน.....สถานที่ตั้งสำนักงานเลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....

๒. เป็นนิติบุคคลประเภท.....

ตามกฎหมายของประเทศ.....จดทะเบียนเมื่อ.....

เลขทะเบียน.....สำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....

โดยมี.....ตำแหน่ง.....
 เป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล อายุ.....ปี สัญชาติ.....
 บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่.....หรือบัตรอื่น (ระบุ).....
 เลขที่.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....
 ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
 เลขหมายโทรศัพท์.....

๒. ข้าพเจ้าขอให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจทำการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบในแบบหรือวัสดุโทรทัศน์ ซึ่งมรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) เป็นแบบหรือวัสดุโทรทัศน์ประเภท (ระบุว่าเป็นภาพยนตร์เป็นการแสดงคนตรี เป็นสารคดีหรืออื่น ๆ).....ลักษณะของเรื่อง.....

(๒) ชื่อเรื่อง.....

(๓) แบบหรือวัสดุโทรทัศน์ขอให้ตรวจนับจำนวน (ตัวเลข).....
 ม้วน/ชิ้น (ตัวอักษร).....ม้วน/ชิ้น

(๔) ชื่อของบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นผู้จัดทำหรือเป็นผู้สร้างหรือเป็นเจ้าของสิทธิในแบบหรือวัสดุโทรทัศน์.....จัดทำหรือสร้างในประเทศ.....

(๕) ผู้กำกับการแสดงขอ.....

(๖) คาราผู้แสดงนำชื่อ.....

(๗) เนื้อเรื่องโดยย่อมีดังนี้.....

กรณีตาม (๑) (๒) (๔) (๕) และ (๖) ให้ระบุภาษาต่างประเทศไว้ด้วย (ถ้ามี)

๓. ข้าพเจ้าเกี่ยวข้องกับเทพหรือวัสดุโทรทัศน์นั้น คือ

(๑) ในกรณีที่ เป็นเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่จัดทำหรือสร้างในประเทศไทย ข้าพเจ้า

(ก) เป็นผู้จัดทำหรือผู้สร้าง

(ข) เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือ

(ค) อื่น ๆ (ระบุ).....

(๒) ในกรณีที่ เป็นเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่จัดทำหรือสร้างในต่างประเทศ ข้าพเจ้า

(ก) มีหนังสือขออนุญาตจากผู้จัดทำหรือผู้สร้างหรือเจ้าของสิทธิในเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ให้เป็นผู้มีสิทธิในการเผยแพร่เทพหรือวัสดุโทรทัศน์ในประเทศไทย

(ข) มีหลักฐานการซื้อเทพหรือวัสดุโทรทัศน์มาจากท้องตลาดทั่วไปในต่างประเทศ หรือ

(ค) มีหลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายโดยประการอื่น ๆ (ระบุ).....

๔. พร้อมกับคำขอ ข้าพเจ้าแนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วย คือ

(๑) ในกรณีผู้ยื่นคำขอเป็นบุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาหรือรูปถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่น ซึ่งใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนได้

- (ข) สำเนาหรือรูปถ่ายทะเบียนบ้าน
- (ค) สำเนาเทพหรือวัสดุโทรทัศน์จำนวนสองสำเนา รวม.....
.....ม้วน/ชั้น
- (ง) หนังสือขออนุญาตจากผู้จัดทำหรือผู้สร้างหรือเจ้าของสิทธิในเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ในต่างประเทศให้เป็นผู้มีสิทธิในการเผยแพร่เทพหรือวัสดุโทรทัศน์ในประเทศไทย
- (จ) หลักฐานการขอเทพหรือวัสดุโทรทัศน์จากท้องตลาดทั่วไปในต่างประเทศ
- (ฉ) หลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายโดยประการอื่น
- (ช) หลักฐานแสดงการนำเข้าของกรมศุลกากรซึ่งแสดงว่าได้นำเทพหรือวัสดุโทรทัศน์เข้ามาในราชอาณาจักรโดยถูกต้อง
- (๒) ในกรณียื่นคำขอเป็นนิติบุคคล
- (ก) สำเนาหรือรูปถ่ายใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนของนิติบุคคล
- (ข) สำเนาหรือรูปถ่ายหนังสือรับรองจากนายทะเบียนของนิติบุคคลนั้น ๆ แสดงวัตถุประสงค์และผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ยื่นคำขอ ซึ่งออกให้ไม่เกินหกเดือน
- (ค) สำเนาหรือรูปถ่ายบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นซึ่งใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนได้ของผู้ลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล
- (ง) สำเนาหรือรูปถ่ายทะเบียนบ้านของผู้ลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล
- (จ) สำเนาเทพหรือวัสดุโทรทัศน์จำนวนสองสำเนา รวม.....
.....ม้วน/ชั้น

(จ) หนังสือยินยอมจากผู้จัดทำหรือผู้สร้างหรือเจ้าของสิทธิในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ในต่างประเทศให้เป็นผู้มีสิทธิในการเผยแพร่เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ในประเทศไทย

(ข) หลักฐานแสดงการซื้อเทปหรือวัสดุโทรทัศน์จากท้องตลาดทั่วไปในต่างประเทศ

(ช) หลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายโดยประการอื่น

(ฉ) หลักฐานแสดงการนำเข้าของกรมศุลกากรซึ่งแสดงว่าได้นำเทปหรือวัสดุโทรทัศน์เข้ามาในราชอาณาจักรโดยถูกต้อง

๕. ข้าพเจ้า (เคย/ไม่เคย).....ยื่นคำขอให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบเทปหรือวัสดุโทรทัศน์นี้ โดยยื่นคำขอ ณ.....ผลการพิจารณาของเจ้าพนักงานผู้ตรวจ.....

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

คำสั่งเจ้าพนักงานผู้ตรวจ.....
.....
.....
.....

(ลายมือชื่อ).....เจ้าพนักงานผู้ตรวจ

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ใน หน้าข้อความที่ต้องการ

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้สถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังต่อไปนี้ ด้รับขเว้นให้ฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ไม่ได้ผ่านการตรวจพิจารณา และด้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ หรือที่ไม่มีผู้รับรองสำเนาตามมาตรา ๑๑ ด้

(๑) สถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่จัดให้มีการฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์เพื่อการเผยแพร่ หรือส่งเสริมกิจการและการดำเนินงานของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้น

(๒) สถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ของสถานศึกษา ที่จัดให้มีการฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์เพื่อการศึกษหรือการวิจัยในสถานศึกษานั้น

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๑๐๕ ร.จ. ๒๐ ตอนที่ ๑๑๗ (ฉบับพิเศษ แผนกราชกิจจา) ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๐)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติให้สถานที่ให้

บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ได้เฉพาะที่เป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ หรือเป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่มีผู้รับรอง ตามมาตรา ๑๗ แล้วเท่านั้น ทั้งนี้ เว้นแต่สถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้รับยกเว้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง สมควรกำหนดให้สถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และของสถานศึกษา ได้รับยกเว้นดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หรือส่งเสริมกิจการและการดำเนินงานของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือเพื่อการศึกษาหรือการวิจัยในสถานศึกษา จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ วรรคสอง และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัตรประจำตัวนายทะเบียน ให้เป็นไปตามแบบที่ ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานผู้ตรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่ ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ รูปถ่ายที่ติดบัตรประจำตัวตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ให้เป็นรูปถ่ายครึ่งตัวหน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๓×๔ เซนติเมตร

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวนายทะเบียน

ให้นายทะเบียนกลางเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานผู้ตรวจ และบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ สำหรับกรุงเทพมหานคร และให้นายทะเบียนประจำจังหวัดเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานผู้ตรวจและบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ สำหรับจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

พลเอก ประจวบ สุนทรานุกร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๑๐๕ ร.จ. ๒๓ ตอนที่ ๑๔๗ (ฉบับพิเศษ แผนกราชกิจจาฯ) ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ มาตรา ๒๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเบปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติให้บัตรประจำตัวนายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องเป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง สมควรกำหนดแบบบัตรประจำตัวดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

แบบบัตรประจำตัวนายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจ และพนักงานเจ้าหน้าที่
 ทั่วยกกระทรวง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๑
 ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการแทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐
 แบบที่ ๑
 (ด้านหน้า)

(ตราครุฑ)
 บัตรประจำตัวนายทะเบียน
 ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการแทปและวัสดุโทรทัศน์
 พ.ศ. ๒๕๓๐
 กระทรวงมหาดไทย
 วันออกบัตร...../...../.....
 บัตรหมดอายุ...../...../.....

b ซม.
 ๕.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

ขนาด ๓x๔ ซม.
 เลขที่.....
 ชื่อ.....
 ตำแหน่ง.....
 สังกัด.....
 นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการ
 แทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐
 ลายมือชื่อผู้ถือบัตร..... ปลัดกระทรวงมหาดไทย

b ซม.
 ๕.๕ ซม.

มตรากระทรวงมหาดไทยประทับทามุมรูป

แบบที่ ๒
(ด้านหน้า)

(ตราครุฑ)

บัตรประจำตัว.....

ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์

พ.ศ. ๒๕๓๐ จังหวัด.....

กระทรวงมหาดไทย

วันออกบัตร...../...../.....

บัตรหมดอายุ...../...../.....

๕.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

เลขที่.....

๕

ชื่อ.....

ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

ขนาด ๓x๔ ซม.

.....ตามพระราชบัญญัติควบคุม

กิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

.....

ลายมือชื่อผู้มอบตัว นายทะเบียน.....

๕.๕ ซม.

มตรากระทรวงมหาดไทยประทับที่มุมรูป

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบ
ในเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๑

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทพและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๑ กระทรวงมหาดไทยออกระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ การตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบในเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ไม่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ หรือกระทบกระเทือนต่อสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ

(๒) ไม่ขัดต่อศีลธรรม วัฒนธรรม หรือขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ

(๓) ไม่เป็นการลบลู่เหยียดหยาม หรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนาใด ๆ หรือเป็นการไม่เคารพต่อปูชนียบุคคล ปูชนียสถานหรือปูชนียวัตถุ

(๔) ไม่เป็นการแสดงซึ่งอาจกระทบกระเทือนต่อพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ หรือประมุขแห่งรัฐต่างประเทศซึ่งมีสัมพันธไมตรี

(๕) ไม่เป็นการแสดงออกทางการเมือง ซึ่งอาจเป็นการบ่อนทำลายหรือกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ

(๖) ไม่เป็นการแสดงออกทางขบวนการมวลชน หรือลามกอนาจาร

(๓) ไม่เป็นการแสดงออกโดยจงใจ ก่อให้เกิดการดูหมิ่นเหยียดหยาม
ประเทศชาติ รัฐบาล หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๔) ไม่เป็นการแสดงออกถึงความทารุณโหดร้าย ขาดมนุษยธรรม
ป่าเถื่อน หรืออวดแก่ผู้ชม

(๕) ไม่เป็นการแสดงถึงพฤติกรรมของผู้ร้ายซึ่งผิดธรรมดา อันอาจเป็น
เหตุชักจูงหรือส่งเสริมให้เกิดอาชญากรรมยิ่งขึ้น

ข้อ ๔ นอกจากหลักเกณฑ์ตามข้อ ๓ ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจใช้ดุลยพินิจ
ตรวจดูว่า เนื้อเรื่อง ภาพการแสดง และถ้อยคำเหมาะสมแก่สถานการณ์หรือสภาพ
สังคมเพียงใด หรือไม่ และถ้าเจ้าพนักงานผู้ตรวจเห็นว่า เทปหรือวัสดุโทรทัศน์
ดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วน เป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจสั่งให้
ผู้ยื่นคำขอลบ หรือตัดทอนเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ หรือยึดไว้หรือทำลายเทปหรือ
วัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕ การตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ต้องมี
เจ้าพนักงานผู้ตรวจไม่น้อยกว่า ๓ คน มติให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ตัดสิน หาก
คะแนนเสียงเท่ากันให้ผู้ทำหน้าที่ประธานในการตรวจพิจารณาเป็นผู้ขาด

ข้อ ๖ เมื่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจ ได้ให้ความเห็นชอบในเทปหรือวัสดุโทร-
ทัศน์เรื่องใดแล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจออกหรือประทับตรา พร้อมหมายเลขรหัส
ประจำเทปหรือวัสดุโทรทัศน์นั้นลงไว้ทั้งที่ในเนื้อเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ และที่ฉลาก
ที่ติดไว้บนตลับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์นั้นด้วย

ข้อ ๗ การตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ผู้ยื่น
คำขอนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานผู้ตรวจคงดำเนินการให้แล้วเสร็จ
ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นคำขอ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๔๐๘ ว.จ. ๓๔ ตอนที่ ๔๔๑ (ฉบับพิเศษ แผนกการกิจจ.จ.) ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑)

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้อง
ของการออก หรือการบันทึกสำเนาแบบหรือวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๑

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการแบบ
และวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ กระทรวงมหาดไทยออกระเบียบว่าด้วยการมอบ
หมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของการออกหรือการบันทึก
สำเนาแบบหรือวัสดุโทรทัศน์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการมอบหมาย
ให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของการออกหรือการบันทึก
สำเนาแบบหรือวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็น
ต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ซึ่งมีความประสงค์จะให้บุคคลหนึ่ง
บุคคลใดลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของการออก หรือการบันทึกสำเนาแบบหรือ
วัสดุโทรทัศน์แทนตน จะต้องยื่นคำร้องคามแบบทาบระเบียบนี้ต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจ
หรือนายทะเบียนประจำจังหวัด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๑๐๕ ฎ.จ. ๓๔ ตอนที่ ๑๑๘ (ฉบับพิเศษ แผนกราชกิจจา) ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑)

**คำร้องขออนุญาตมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดลงนามขอ
รับรองความถูกต้องของการออกหรือการบันทึกสำเนาเห็บและวัสดุโทรทัศน์**

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....

(๑) เป็นบุคคลธรรมดา อายุ.....ปี สัญชาติ.....
บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่.....หรือบัตรอื่น (ระบุ).....
เลขที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อยู่บ้านเลขที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
หมายเลขโทรศัพท์.....อาชีพ.....ชื่อสำนักงาน.....
สถานที่ตั้งสำนักงานเลขที่.....ตรอก/ซอย.....
ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....หมายเลขโทรศัพท์.....

(๒) เป็นนิติบุคคลประเภท.....
ตามกฎหมายของประเทศ.....จดทะเบียนเมื่อ.....
เลขทะเบียน.....มีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....
ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....หมายเลขโทรศัพท์.....
โดยมี.....ตำแหน่ง.....เป็นผู้อำนาจ

ลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล อายุ.....ปี สัญชาติ.....
 บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่.....หรือบัตรอื่น (ระบุ).....
 เลขที่.....อยู่บ้านเลขที่.....ต.วอ./ช.อบ.....ถนน.....
 หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอขณคำขอต้อ.....โดยมีหลักฐานดังนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ได้รับใบอนุญาต และผู้ที่จะลงลายมือชื่อแทน

(๒) ตัวอย่างลายมือชื่อของผู้ได้รับใบอนุญาตและผู้ที่จะลงลายมือชื่อแทน รวม ๓ ชุด

ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์ จะขออนุญาตมอบหมายให้.....

.....อยู่บ้านเลขที่.....ช.อบ.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ซึ่งเป็น.....

เป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อรับรองสำเนาแท้และวัสดุโทรทัศน์ แทนข้าพเจ้าได้ในขอบเขตดังนี้

- ไม่จำกัด ในท้องที่จังหวัด.....
- ไม่จำกัด ในระยะเวลา.....
- ไม่จำกัด ในจำนวน.....ม้วน

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผู้ได้รับมอบหมายแทนข้าพเจ้านี้ มีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๗ และหากเกิดการเสียหายขึ้นในกรณีใดก็ตามข้าพเจ้ายินดีที่จะรับผิดชอบร่วมกับผู้รับมอบอำนาจทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....

ผู้ขออนุญาต

คำสั่ง

.....
.....
.....

(ลาออกขอ).....ผู้สั่ง
(.....)

ตำแหน่ง.....

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดวันใช้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์

พ.ศ. ๒๕๓๐

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑

พลเอก ประจวบ สุนทราราม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๑๐๕ ว.จ. ๖๒ ตอนที่ ๑๑๗ (ฉบับพิเศษ แผนกวารกิจฯ) ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียน เจ้าหน้าที่งานผู้ตรวจ และพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทป
และวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกประกาศ
ไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทย ฉบับลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์

๒๕๓๑

๒. ให้บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้เป็นนายทะเบียน

- (๑) ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นนายทะเบียนกลาง
- (๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด

๓. ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นผู้ตรวจในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร

- (๑) ผู้บังคับการกองทะเบียน
- (๒) รองผู้บังคับการกองทะเบียน
- (๓) ผู้กำกับการในสังกัดกองทะเบียน
- (๔) รองผู้กำกับการในสังกัดกองทะเบียน
- (๕) สารวัตรและรองสารวัตรในสังกัดกองกำกับการ ๓ กองทะเบียน
- (๖) ผู้แทนกองวิจัยและวางแผน กรมตำรวจ
- (๗) ผู้แทนกองตำรวจสันติบาล กรมตำรวจ
- (๘) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ
- (๙) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย
- (๑๐) ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ
- (๑๑) ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๒) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม

๔. ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นเจ้าของงานผู้ตรวจในเขตท้องที่จังหวัดอื่น

- (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้แทน
- (๒) อัยการจังหวัด หรือผู้แทน
- (๓) ศึกษาธิการจังหวัด หรือผู้แทน
- (๔) ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้แทน
- (๕) ประชาสัมพันธ์จังหวัด หรือผู้แทน
- (๖) นายอำเภอเมือง หรือผู้แทน
- (๗) สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง หรือผู้แทน

๕. ให้บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ นายตำรวจชั้นสัญญาบัตรในสังกัดกองกำกับการ ๓ กองทะเบียน และนายตำรวจท้องที่ตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป

(๒) ในจังหวัดอื่น ๆ ได้แก่ นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ปลัดอำเภอ และนายตำรวจท้องที่ตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป

ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงผู้รักษาราชการในตำแหน่ง ผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งดังกล่าวด้วย
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๑

พลเอก ประจวบ สุนทรารักษ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๑๐๕ ร.จ. ๑๓ ตอนที่ ๑๑๗ (ฉบับพิเศษ แผนกราชกิจจานุ) ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑)

ពាក្យស្នាក់ ១

รายชื่อของบริษัทผู้ผลิตที่ถูกต้อง และเป็นศูนย์ผลิตวิดีโอเทปเพื่อจำหน่ายต่อให้กับ
ศูนย์วิดีโอเทปทั่วประเทศระหว่างปี 2526-2528

รายชื่อบริษัทผู้ผลิต	ประเภทของภาพยนตร์ที่ผลิตจำหน่าย
1. บริษัท เบสท์วิดีโอเอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด	จีน
2. บริษัท วี.อาร์ซี.เอ็นเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	ฝรั่ง จีน อินเดีย
3. บริษัท วีแอนด์ บี เอ็นเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	จีน อินเดีย
4. บริษัท อาร์.ซี.เอ็น. จำกัด	ฝรั่ง จีน
5. บริษัท พี.วี.โปรโมชั่น จำกัด	จีน
6. บริษัท ไลฟอง จำกัด	จีน
7. บริษัท ไคกั ออกิโอ เซ็นเตอร์ จำกัด	จีน (จิวไทย)
8. บริษัท พี เอ ออกิโอ จำกัด	ฝรั่ง
9. บริษัท คิว เคมบั้น จำกัด	การ์ตูน (ใจแอนท์สตาร์)
10. บริษัท วิดีโอสแตร์ จำกัด	การ์ตูนไทย
11. บริษัท เมเจอร์โฮม (ทีวีอ/วิดีโอแลนค์) จำกัด	ฝรั่ง จีน
12. บริษัท วิดีโอ จำกัด	ฝรั่ง จีน
13. บริษัท เสรีโปรโมชั่น จำกัด	ไทย
14. บริษัท ซี.วี.อินซ์. จำกัด	ฝรั่ง
15. บริษัท ซัน ซัพพลาย จำกัด	ญี่ปุ่น
16. บริษัท เรนโบว์ เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด	ไทย จีน
17. บริษัท พรพรม ออกิโอ จำกัด	ฝรั่ง จีน
18. บริษัท อี.ที. ครีเอชั่น จำกัด	ฝรั่ง ไทย
19. บริษัท วิดีโอ 3 จำกัด	จีน ละครไทยชุด
20. บริษัท ว.วีระศิลป์ จำกัด	ฝรั่ง
21. บริษัท โส วิดีโอ จำกัด	ฝรั่ง
22. บริษัท ซี เน กรุป จำกัด	ฝรั่ง จีน
23. บริษัท แพนด้า สตูดิโอ จำกัด	จีน อินเดีย
24. บริษัท โอเซียน โปรโมชั่น จำกัด	จีน

25. บริษัท แสงทองวิดีโอ จำกัด	จีน
26. บริษัท ซีเนมา แอนด์วิดีโอ จำกัด	ฝรั่ง
27. บริษัท ชัยยะวิดีโอ จำกัด	เพลงไทย
28. บริษัท ที พี โปรโมชั่น จำกัด	ไทย จีน
29. บริษัท วิดีโอ กรู๊ป จำกัด	ไทย จีน ฝรั่ง
30. บริษัท เอส.ที.ซี. วิดีโอ จำกัด	จีน อินเดีย
31. บริษัท อาร์รี่ 81 จำกัด	จีน
32. บริษัท วี.วี.ไอ วิดีโอ จำกัด	ฝรั่ง
33. บริษัท ค้าซีมีวแอนด์ทิวเอนเตอร์ไพรส์ จำกัด	จีน
34. บริษัท แมวไทย จำกัด	ไทย
35. บริษัท คิงส์ วิดีโอ จำกัด (วิทอง คัดพฤษนินาม 2527 : 45-46)	

บริษัทที่เป็นลิขสิทธิ์ในการจำหน่ายภาพยนตร์ต่าง ๆ ที่ได้เอาภาพยนตร์ไปใช้กองทะเบียน
กรมตำรวจ เช่น เซอร์มีคังนี้

1. บริษัท เบรนเวอร์ค วิดีโอ จำกัด
2. บริษัท ซีเนกรุป จำกัด
3. บริษัท ซีเนเอคส์วิดีโอ จำกัด
4. บริษัท คิว วิดีโอ จำกัด
5. บริษัท วิดีโอสแคว จำกัด
6. บริษัท แคนนอนอินเตอร์เนชันแนลฟิล์ม จำกัด
7. บริษัท โอเรียนเต็ล วิดีโอ อินเตอร์เทนเมนท์ จำกัด
8. บริษัท เอส ที วิดีโอ จำกัด
9. บริษัท ยูแอนดีไอ วิดีโอ จำกัด
10. บริษัท วออาร์ซี อินเตอร์เนชันแนล จำกัด
11. บริษัท วิดีโอ เวิลด์ (ประเทศไทย) จำกัด
12. บริษัท โกลเด็นซีเนม่า แอนวิดีโอ กรุป จำกัด
13. บริษัท นิวโรแยล กรุปแควเวอร์ไทซิง จำกัด
14. บริษัท นิวเบสค์ วิดีโอ จำกัด (ร่วมกับบริษัท H.R.D.)
15. บริษัท ครีเอทีฟเคียสคูคิโอกรุป จำกัด
16. บริษัท อินเดีย วิดีโอกรุป จำกัด
17. บริษัท แกรมมี อินเตอร์เทนเมนท์ จำกัด เป็นตัวแทนภาพยนตร์ของพาราเมทริกเจอร์
คอปเปอร์เรชั่น
18. บริษัท เอส อาร์ ที อินเตอร์เนชันแนล จำกัด (ร่วมกับบริษัทนิวเบส) เป็นตัวแทน
ภาพยนตร์ Universal Studio
19. บริษัท เทเลวิชั่น เรนทิลส์ (ประเทศไทย) จำกัด เป็นตัวแทนภาพยนตร์ของ
MGM/NA
20. บริษัท ยูเทรค ฟิล์ม โปรโมชัน จำกัด เป็นตัวแทนภาพยนตร์ของ RCA,
COLOMBIA PICTUR INTERNATIONAL VIDEO

บริษัทตัวแทนจำหน่ายภาพยนตร์ของบริษัทซีวีดี.

21. บริษัท อีซี โปรโมชั่น แอนส์พิกเจอร์ จำกัด เป็นตัวแทนภาพยนตร์ของ
20 th CENTURY FOX
22. ห้างหุ้นส่วนจำกัด นิวเฟล็กซ์ สตาร์ โปรดักชั่น เป็นตัวแทนภาพยนตร์ WARNER BROTHERS (C)
23. นายเชาห์ ประสิทธิ์ศิลป์ศิริ เป็นตัวแทนของ WALT DISNEYS (CVD)
24. นายศราวุฒิ มอบนรินทร์ เป็นตัวแทนของ ORION (CVD)
25. หจก. เอส เค. โปรโมชั่น
26. นางเจืออำไพ สูงแถวยืน
27. บริษัท มังกรทอง 88 โปรดักชั่น จำกัด
28. บริษัท โกลเด้นเทาส์ फिल्म จำกัด
29. บริษัท โฟโตเฮาส์ค คาเบร่า แอนด์วิดีโอ จำกัด
30. บริษัท เจอซี โปรดักชั่นส์ จำกัด
31. บริษัท เคมทรอนิกส์ จำกัด
32. บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
33. นายกิจจา ตะเวทินวงศ์ (บ.เอวีเอส วิดีโอ เซอร์วิส จำกัด)
34. บริษัท ซีเนม่าอินเตอร์เนชั่นแนลฟิล์ม จำกัด
35. บริษัท บางกอกวิดีโอ เซนเตอร์ (1988) จำกัด

บริษัทจำหน่ายภาพยนตร์ในเครือข่ายของภาพยนตร์เงินแดง ย่องกง คือ

1. บริษัท เซาร์เทอน फिल्म
2. บริษัท ฟงฮวด PHEONIX
3. บริษัท ส่วนหลวง มูฟวี่
4. บริษัท ฉางเงิน GREAT WALL
5. บริษัท ยูเนียน มูฟวี่ เอนเตอร์ไพร

ภาคผนวก ค

สรุปสาระสำคัญของข้อบังคับของสหกรณ์ผู้ประกอบการวิดีโอเทปและวัสดุโทรทัศน์

1. สหกรณ์ผู้ประกอบการวิดีโอเทปและวัสดุโทรทัศน์ จำกัด เป็นนิติบุคคล จัดทะเบียนตาม พ.ร.บ.สหกรณ์ 2511 ประเภทสหกรณ์บริการ มีที่ตั้งสำนักงานชั่วคราวอยู่ เลขที่ 165/295 ถนนพลับพลาไชย เขตบ่อนมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

มีห้องที่ดำเนินงานในกรุงเทพมหานคร จังหวัดใกล้เคียงและจะดำเนินการเป็นระบบสาขาในต่างจังหวัด

2. สหกรณ์มีวัตถุประสงค์ ดังนี้.-

(1) ดำเนินการสร้างหรือซื้อลิขสิทธิ์ภาพยนตร์ วิดีโอเทปเกี่ยวกับสารคดี ความบันเทิง และวิชาการ จากผู้สร้างในประเทศและต่างประเทศ เพื่อผลิตภาพยนตร์และวิดีโอเทปจำหน่ายหรือให้เช่าแก่สมาชิก

(2) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริการด้านกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องข้อกับอาชีพในธุรกิจ วิดีโอเทป

(3) ดำเนินการเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจวิดีโอเทป ได้รับความรู้ด้านวิชาการและวิธีการจัดการที่ดี โดยระบบของสหกรณ์

(4) จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ถ่ายทำและทำสำเนาวิดีโอเทป ตลอดจนเครื่องมืออะไหล่ในการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับวิดีโอเทปมาจำหน่ายและบริการแก่สมาชิกในราคายุติธรรม

(5) จัดระบบการบริการกำหนดราคาขาย เช่าและการแจกจ่ายที่ถูกต้องตามกฎหมาย

(6) ส่งเสริมให้สมาชิกรู้จักประหยัดทรัพย์ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือตนเอง

(7) รับเงินฝากจากสมาชิก

(8) ให้สมาชิกกู้ยืมเงิน เพื่อไปใช้ตามความจำเป็นในการประกอบธุรกิจ

(9) จัดให้มีสวัสดิการหรือให้การสงเคราะห์ตามสมควรแก่สมาชิกและครอบครัว

- (10) ส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางสหกรณ์และความรู้อื่น ๆ ให้แก่สมาชิก
- (11) ร่วมมือกับสันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย และสหกรณ์อื่น เพื่อส่งเสริมกิจการของสหกรณ์
- (12) ดำเนินการอย่างอื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยสหกรณ์กำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้างต้น

3. สมาชิกของสหกรณ์ต้องเข้าประกอบกิจการสหกรณ์และวัตถุประสงค์ที่จดทะเบียนโดยถูกต้องตามกฎหมาย สมัครเข้าเป็นสมาชิกโดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินการ เสียค่าธรรมเนียมแรกเข้าคนละ 500 บาท และถือหุ้นอย่างน้อย ยี่สิบหุ้น มูลค่าหุ้นละ 100 บาท สมาชิกคนหนึ่งจะถือหุ้นในสหกรณ์ เกินหนึ่งในห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดไม่ได้ หุ้นของสหกรณ์ออกได้โดยไม่จำกัด และผู้เป็นสมาชิกเท่านั้นจึงจะถือหุ้นในสหกรณ์ได้

4. สหกรณ์จะดำเนินงานเพื่อบริการสมาชิกในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การผลิตภาพยนตร์ วิดีโอเทป การจัดระบบการจำหน่าย ตรวจสอบคุณภาพ จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์เกี่ยวกับธุรกิจวิดีโอเทป หรือสิ่งของอย่างอื่นที่สมาชิกต้องการมาจำหน่ายให้แก่สมาชิกในราคายุติธรรมโดยระบบเงินสด ตลอดจนส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการเกี่ยวกับธุรกิจวิดีโอเทป ให้การสงเคราะห์หรือสวัสดิการแก่สมาชิกและครอบครัว ให้กู้ยืมเพื่อขยายธุรกิจวิดีโอเทป ตลอดจนจัดให้มีสถานที่ซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือ ใช้ในอาชีพวิดีโอเทปไว้บริการสมาชิก เป็นต้น

การให้บริการในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการดำเนินการจะได้กำหนดระเบียบปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน และสหกรณ์จะเรียกเก็บค่าบริการจากสมาชิกที่ใช้บริการสหกรณ์ในอัตราที่เป็นธรรม

5. การบริหารงานของสหกรณ์ยี่สิบแนวทางประชาธิปไตย สมาชิกเป็นผู้กำหนดนโยบายและตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ในที่ประชุมใหญ่โดยเสียงข้างมาก สมาชิกมีสิทธิเท่าเทียมกัน ลงคะแนน 1 คน 1 เสียง และจะออกเสียงแทนกันไม่ได้

ประโยชน์ที่สมาชิกได้รับ

1. การประกอบอาชีพธุรกิจวีดีโอเทปได้รับการคุ้มครองโดยถูกต้องตามกฎหมาย โดยระบบสหกรณ์และผนึกกำลังกันเพื่อพิจารณาสิทธิประโยชน์อันชอบธรรม ตลอดจนการเจรจาประสานประโยชน์กับกลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
2. ประหยัดค่าใช้จ่ายในการรวมกันซื้อลิขสิทธิ์หรือการสร้างภาพยนตร์วีดีโอเทป โดยกลุ่มของสมาชิกเองเป็นผู้ร่วมลงทุน และกำหนดราคาการให้บริการ
3. ได้รับการบริการในด้านต่าง ๆ อันเกี่ยวเนื่องจากอาชีพวีดีโอเทปอย่างเท่าเทียมกัน ตลอดจนการให้สวัสดิการช่วยเหลือ หรือให้การสงเคราะห์แก่สมาชิกและครอบครัว
4. ได้รับเงินปันผลตามหุ้น และเงินเฉลี่ยคืนกำไรจากสหกรณ์โดยไม่ตกแก่กลุ่มผลประโยชน์อื่น
5. ใต้ประสบการณ์หรือแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างสมาชิก และได้รับความรู้ด้านวิชาการ เพื่อปรับปรุงการประกอบอาชีพให้มีรายได้สูง มีความมั่นคงในอาชีพ
6. จัดปัญหาการแย่งเซตการให้บริการ และการตัดราคาโดยสหกรณ์เป็นผู้จัดระบบ และคอยดูแลตรวจสอบ
7. เป็นแหล่งเงินทุนที่ให้กู้ยืมลงทุนไปขยายกิจการได้โดยเร็ว ดอกเบี้ยในอัตราพอสมควร
8. การบริหาร การบัญชี และการเงิน เปิดเผยและตรงไปตรงมา สามารถที่ตรวจสอบได้เสมอ
9. สหกรณ์จะเป็นตัวแทนดำเนินการด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น การจดทะเบียน หรือให้คำแนะนำในข้อกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพกิจการวีดีโอเทป (เอกสารและข้อมูลจากสหกรณ์ผู้ประกอบกิจการวีดีโอเทปและวัสดุโทรทัศน์)

สรุปสาระสำคัญของสมาคมผู้ค้าวีดีโอเทป มีดังนี้

สมาคมการค้านี้จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ.2509 และอยู่ในการควบคุมดูแลของสำนักงานทะเบียนสมาคมการค้าประจำจังหวัดกรุงเทพมหานคร

1. สมาคมการค้านี้มีชื่อว่า "สมาคมผู้ค้าวีดีโอเทป" ใช้ตัวย่อว่า ส.ว.ท. เขียนชื่อเป็นอักษรภาษาอังกฤษว่า "VITA" เรียกชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า "Video Tape Traders Association" คำว่า "สมาคม" ต่อไปในข้อบังคับนี้ให้หมายความถึง "สมาคมผู้ค้าวีดีโอเทป"

2. สำนักงานของสมาคม ตั้งอยู่ ณ บริษัท ซีเนคัลเลอร์แลป จำกัด เลขที่ 40/19 หมู่ที่ 3 ซอยอมรพันธ์วิเวศน์ 4 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

3. ตราของสมาคมมีลักษณะเป็น รูปอักษรตัว "วี" อยู่ด้านบน มีรูปอักษรตัว "ที" ด้านล่าง สองตัวอยู่ในลักษณะหันหลังชนกัน ล้อมรอบด้วยรูปสี่เหลี่ยมมุมมน

4. สมาคมนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(1) ส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจประเภทที่เกี่ยวกับการผลิต ประกอบธุรกิจการค้าเทปบันทึกภาพ และแผ่นบันทึกภาพในประเทศไทย

(2) สนับสนุนและช่วยเหลือสมาชิก แก้ไขอุปสรรคข้อขัดข้องต่าง ๆ รวมทั้งเจรจาทำความเข้าใจกับบุคคลภายนอก เพื่อประโยชน์ร่วมกันในการประกอบวิสาหกิจของสมาชิก สอดส่อง และติดตามความเคลื่อนไหวของตลาดการค้าเทปบันทึกภาพและแผ่นบันทึกภาพ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การประกอบธุรกิจการค้า อุตสาหกรรม การเงิน หรือเศรษฐกิจ

(3) ประสานความสามัคคี และแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกันในทางวิชาการ ข่าวสารการค้า ตลอดจนการวิจัยเกี่ยวกับการผลิต การค้าเทปบันทึกภาพและแผ่นบันทึกภาพ

(4) ขอสิทธิหรือเอกสาร หรือขอทราบข้อความใด ๆ จากสมาชิกเกี่ยวกับการดำเนินการผลิตการค้าเทปบันทึกภาพและแผ่นบันทึกภาพ ทั้งนี้ด้วยความยินยอมของสมาชิก

(5) ส่งเสริมคุณภาพเทปบันทึกภาพ และแผ่นบันทึกภาพที่สมาชิกเป็นผู้ผลิตหรือจำหน่ายให้ได้มาตรฐานที่ดี ตลอดจนวิจัยและปรับปรุงการผลิตและการค้าให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

(6) ร่วมมือกับรัฐบาลในการส่งเสริมการผลิต การจำหน่าย เทปบันทึกภาพและแผ่นบันทึกภาพให้อยู่ในมาตรฐานที่ดี สอดคล้องกับนโยบายของทางราชการ

(7) ส่งเสริมการผลิตเพื่อให้เทปบันทึกภาพมีปริมาณเพียงพอแก่ความต้องการของตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(8) ทำความตกลงหรือวางระเบียบให้สมาชิกปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติ เพื่อให้การประกอบวิสาหกิจของสมาชิกได้ดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย

(9) ส่งเสริมพละนาถัย กีฬา และจัดงานบันเทิงเป็นครั้งคราว

(10) ประนีประนอมข้อพิพาทระหว่างสมาชิก หรือระหว่างสมาชิกกับบุคคลภายนอกในการประกอบวิสาหกิจ

(11) ให้ความอนุเคราะห์แก่สมาชิกในค้ำสวัสดิการ เท่าที่ไม่เป็นการต้องห้ามตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. 2509

(12) สามารถดำเนินการออกหนังสือรับรองมาตรฐาน และความประพฤติของศูนย์สมาชิกวิทีโอเทป

(13) ไม่ดำเนินการแต่อย่างใดทั้งสิ้นที่มีผลเกี่ยวกับทางการเมือง

5. ประเภทสมาชิก สมาชิกของสมาคมการค้าแบ่งออกเป็นสองประเภท และมีคุณสมบัติดังนี้ คือ

(1) สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ประกอบวิสาหกิจประเภทเกี่ยวกับเทปบันทึกภาพและแผ่นบันทึกภาพ ซึ่งได้จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย

(2) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือเป็นผู้ที่มีอุปการะคุณแก่สมาคม ซึ่งคณะกรรมการมีมติให้เข้าเป็นสมาชิก และผู้นั้นตอบรับคำเชิญ

ประโยชน์ที่สมาชิกได้รับ

(1) ได้รับความช่วยเหลือ และการสงเคราะห์ในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของสมาคมจากสมาคมเท่าที่จะอำนวยให้

(2) มีสิทธิเข้าใช้สถานที่ของสมาคมโดยเท่าเทียมกัน ตลอดจนมีสิทธิได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ที่สมาคมจัดขึ้น

- (3) มีสิทธิเสนอความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการของสมาคม ต่อคณะกรรมการในเรื่องใด ๆ อันอยู่ในวัตถุประสงค์ของสมาคมเพื่อนำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรืองของสมาคม
- (4) มีสิทธิเข้าร่วมประชุมใหญ่ของสมาคม และมีสิทธิเข้าชื่อร่วมกันอย่างน้อย 1 ใน 4 ของสมาชิกสามัญทั้งหมด ร้องขอต่อคณะกรรมการให้จัดประชุมใหญ่วิสามัญได้
- (5) สมาชิกสามัญมีสิทธิในการเลือกตั้งหรือได้รับการเลือกตั้ง หรือแต่งตั้งเป็นกรรมการสมาคมและมีสิทธิออกเสียงลงมติต่าง ๆ ในที่ประชุมได้คนละ 1 คะแนนเสียง
- (6) มีสิทธิร้องขอคณะกรรมการ เพื่อตรวจสอบเอกสารและบัญชีทรัพย์สินของสมาคม (เอกสารและข้อมูลจากสมาคมผู้ค้าวิทีโอเพอ)

นาย สุธี พลพงษ์ เกิดเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2494 ที่จังหวัดสงขลา สำเร็จการศึกษา วิทยาศาสตรบัณฑิต (ไฟฟ้า) จากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา (เทเวศน์) กรุงเทพมหานคร เมื่อปี พ.ศ.2524 ได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ในปีการศึกษา 2529 ปัจจุบันทำงานอยู่ที่ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย